

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

О.В. Генчев

(підпис)

(ініціали та прізвище)

30 листопада 2020 р.

02011R1169 — UA — 01.01.2018 — 003.001

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1169/2011

від 25 жовтня 2011 року

про надання споживачам інформації про харчові продукти, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006 та про скасування Директиви Комісії 87/250/ЄЕС, Директиви Ради 90/496/ЄЕС, Директиви Комісії 1999/10/ЄС, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС, Директиви Комісії 2002/67/ЄС, Директиви Комісії 2008/5/ЄС та Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004

(Текст стосується СЕП)

(ОВ L 304 22.11.2011, с. 18)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

	№	сторінка	дата	
►M1	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1155/2013 від 21 серпня 2013 року.</u>	L 306	7	16.11.2013
►M2	<u>ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 78/2014 від 22 листопада 2013 року.</u>	L 27	7	30.01.2014
►M3	<u>РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2283 від 25 листопада 2015 року.</u>	L 327	1	11.12.2015

Із виправленнями, внесеними:

►C1

Виправленням, ОВ L 247, 13.09.2012, с. 17 (1169/2011)

►C2

Виправленням, ОВ L 266, 30.09.2016, с. 7 (1169/2011)

▼В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1169/2011

від 25 жовтня 2011 року

про надання споживачам інформації про харчові продукти, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006 та про скасування Директиви Комісії 87/250/ЄЕС, Директиви Ради 90/496/ЄЕС, Директиви Комісії 1999/10/ЄС, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС, Директиви Комісії 2002/67/ЄС, Директиви Комісії 2008/5/ЄС та Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004

(Текст стосується СЕП)

Цей текст слугує суто засобом документування і не має юридичної сили. Установи Союзу не несуть жодної відповідальності за його зміст. Автентичні версії відповідних актів, включно з їхніми преамбулами, опубліковані в Офіційному віснику Європейського Союзу і доступні на EUR-Lex. Зазначені офіційні тексти безпосередньо доступні за посиланнями, вставленими у цей документ

►В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1169/2011

від 25 жовтня 2011 року

про надання споживачам інформації про харчові продукти, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006 та про скасування Директиви Комісії 87/250/ЄЕС, Директиви Ради 90/496/ЄЕС, Директиви Комісії 1999/10/ЄС, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС, Директиви Комісії 2002/67/ЄС, Директиви Комісії 2008/5/ЄС та Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004

(Текст стосується СЕП)

(ОБ L 304 22.11.2011, с. 18)

Зі змінами, внесеними:

		№	Офіційний вісник сторінка	дата
►М1	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 1155/2013 від 21 серпня 2013 року	L 306	7	16.11.2013
►М2	ДЕЛЕГОВАНИМ РЕГЛАМЕНТОМ КОМІСІЇ (ЄС) № 78/2014 від 22 листопада 2013 року	L 27	7	30.01.2014
►М3	РЕГЛАМЕНТОМ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2283 від 25 листопада 2015 року	L 327	1	11.12.2015

Із виправленнями, внесеними:

- С1 [Виправленням, ОБ L 247, 13.09.2012, с. 17 \(1169/2011\)](#)
- С2 [Виправленням, ОБ L 266, 30.09.2016, с. 7 \(1169/2011\)](#)

▼В

РЕГЛАМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) № 1169/2011

від 25 жовтня 2011 року

про надання споживачам інформації про харчові продукти, про внесення змін до регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1924/2006 та (ЄС) № 1925/2006 та про скасування Директиви Комісії 87/250/ЄЕС, Директиви Ради 90/496/ЄЕС, Директиви Комісії 1999/10/ЄС, Директиви Європейського Парламенту і Ради 2000/13/ЄС, Директиви Комісії 2002/67/ЄС, Директиви Комісії 2008/5/ЄС та Регламенту Комісії (ЄС) № 608/2004

(Текст стосується СЕП)

ГЛАВА I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1

Предмет і сфера застосування

1. Цей Регламент встановлює основу для забезпечення високого рівня захисту споживачів у частині інформації про харчові продукти з урахуванням неоднакового сприйняття такої інформації різними споживачами та їхніх потреб у такій інформації, та одночасно забезпечує безперебійне функціонування внутрішнього ринку.
2. Цей Регламент встановлює загальні принципи, вимоги та обов'язки, що регулюють надання інформації про харчові продукти, та зокрема маркування харчових продуктів. Цей Регламент встановлює засоби для гарантування прав споживачів на інформацію та процедури для надання інформації про харчові продукти з урахуванням потреби в забезпеченні достатньої гнучкості для реагування на майбутній розвиток та нові інформаційні вимоги.

3. Цей Регламент застосовують до операторів ринку харчових продуктів на всіх етапах харчового ланцюга, якщо їхня діяльність стосується надання споживачам інформації про харчові продукти. Цей Регламент застосовують до всіх харчових продуктів, призначених для кінцевого споживача, включно з харчовими продуктами, що їх надають заклади громадського харчування, та харчовими продуктами, що їх постачають закладам громадського харчування.

Цей Регламент застосовують до кейтерингових послуг, що їх надають підприємства-перевізники, якщо відправлення відбувається на територіях держав-членів, до яких застосовуються Договори.

4. Цей Регламент застосовують без обмеження вимог до маркування, передбачених спеціальними положеннями Союзу для окремих харчових продуктів.

Стаття 2

Терміни та означення

1. Для цілей цього Регламенту застосовують такі терміни та означення:

- (a) терміни та означення «харчовий продукт», «харчове право», «суб'єкт господарювання, чия діяльність пов'язана з харчовими продуктами», «оператор ринку харчових продуктів», «роздрібна торгівля», «введення в обіг» та «кінцевий споживач» у статті 2 та у пунктах (1), (2), (3), (7), (8) та (18) статті 3 Регламенту (ЄС) № 178/2002;
- (b) терміни та означення «перероблення», «неперероблені продукти» та «перероблені продукти» у пунктах (m), (n) та (o) статті 2(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 852/2004 від 29 квітня 2004 року про гігієну харчових продуктів ([1](#));
- (c) термін та означення «харчовий ензим» у пункті (a) статті 3(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1332/2008 від 16 грудня 2008 року про харчові ензими ([2](#));
- (d) терміни та означення «харчова добавка», «допоміжний матеріал для перероблення» та «носії» у пунктах (a) та (b) статті 3(2) та в пункті 5 додатка I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1333/2008 від 16 грудня 2008 року про харчові добавки ([3](#));
- (e) термін та означення «смако-ароматичні добавки» в пункті (a) статті 3(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1334/2008 від 16 грудня 2008 року про смако-ароматичні добавки та певні харчові інгредієнти зі смако-ароматичними властивостями для використання в та на харчових продуктах ([4](#));
- (f) терміни та означення «м'ясо», «м'ясо механічного обвалювання», «м'ясні напівфабрикати», «продукти рибальства» та «м'ясні продукти» в пунктах 1.1, 1.14, 1.15, 3.1 та 7.1 додатка I до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 853/2004 від 29 квітня 2004 року про встановлення спеціальних гігієнічних правил для харчових продуктів тваринного походження ([5](#));
- (g) термін та означення «реклама» в пункті (a) статті 2 Директиви Європейського Парламенту і Ради 2006/114/ЄС від 12 грудня 2006 року про оманливу і порівняльну рекламу ([6](#));

▼M3

- (h) термін та означення «створені наноматеріали», запроваджені у пункті (f) статті 3(2) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2283 ([7](#)).

▼B

2. У цьому Регламенті також вжито такі терміни та означення:

- (a) «інформація про харчовий продукт» означає інформацію стосовно харчового продукту, яку надають кінцевому споживачу шляхом розміщення на етикетці чи на іншому супровідному матеріалі або іншими засобами, включно з використанням інструментів сучасних технологій або через акт усної комунікації;
- (b) «акти права щодо інформації про харчові продукти» означає положення Союзу, що регулюють питання інформації про харчові продукти, та зокрема маркування, включно з правилами загального характеру, що їх застосовують до всіх харчових продуктів за певних обставин або до певних категорій харчових продуктів, а також правилами, що їх застосовують лише до конкретних харчових продуктів;
- (c) «обов'язкова інформація про харчовий продукт» означає конкретний набір даних, надання якого кінцевому споживачу є обов'язковим згідно з положеннями актів права Союзу;
- (d) «заклад громадського харчування» означає будь-яку потужність (у тому числі транспортний засіб або стаціонарний чи рухомий прилавок), таку як: ресторан, їдальня, школа, лікарня чи кейтерингова компанія, яка в ході провадження господарської діяльності здійснює приготування харчових продуктів для споживання кінцевим споживачем;
- (e) «фасований харчовий продукт» означає будь-яку представлену кінцевому споживачу та закладам громадського харчування окрему одиницю, що складається з харчового продукту та пакування, у яке такий продукт вміщено до того, як його пропонувати для продажу, незалежно від того, повністю чи частково таке пакування покриває харчовий продукт, але в будь-якому разі таким чином, щоб його вміст не можна було змінити, не відкривши або не пошкодивши при цьому пакування; термін «фасований харчовий продукт» не охоплює харчових продуктів, що їх запаковують у місцях продажу на прохання споживача, та харчових продуктів, фасованих для прямого продажу;
- (f) «інгредієнт» означає будь-яку речовину або продукт, у тому числі смако-ароматичні добавки, харчові добавки та харчові ензими, а також будь-які складові складного інгредієнта, що їх використовують під час виробництва або приготування харчового продукту та які залишаються в готовому продукті, навіть у зміненій формі; залишки не вважають «інгредієнтами»;
- (g) «місце походження» означає будь-яке місце, звідки походить харчовий продукт, і яке не є «країною походження» згідно з означенням відповідно до статей 23–26 Регламенту (ЄС) № 2913/92; найменування, комерційне найменування або адреса оператора ринку харчових продуктів на етикетці не повинні становити зазначення назви країни походження чи місця походження харчового продукту в розумінні цього Регламенту;
- (h) «складний інгредієнт» означає інгредієнт, який сам є продуктом, що складається з більше ніж одного інгредієнта;
- (i) «етикетка» означає бирку, напис, позначку, графічне або інше зображення, написане, надруковане, нанесене з використанням трафарету, марковане, витиснене або відбите на пакованні чи тарі або додане до пакування чи тари з харчовим продуктом;
- (j) «маркування» означає будь-які слова, дані, торговельні марки, назву бренду, графічні зображення чи символи, які стосуються харчового продукту, що їх розміщують на будь-якому пакованні, документі, інформаційній листівці, етикетці, етикетці-манжеті або кольєретці, що супроводжують такий харчовий продукт або стосуються його;
- (k) «поле видимості» означає всі площі поверхні пакування, інформацію з яких можливо прочитати з однієї точки огляду;

- (l) «основне поле видимості» означає зону на пакованні, яку найбільш імовірно бачить споживач при першому погляді на харчовий продукт під час здійснення купівлі, та яка дає споживачеві можливість одразу ідентифікувати продукт на предмет його характеру чи природи та, якщо застосовно, назви його бренду. Якщо на пакованні є кілька ідентичних основних полів видимості, основним полем видимості є те, яке обрав оператор ринку харчових продуктів;
- (m) «розбірливість» означає фізичний вигляд інформації, за допомогою якого інформація є візуально доступною широкому загалу, і який обумовлюють низкою елементів, зокрема розміром шрифту, інтервалом між літерами та рядками, шириною шрифту, кольором шрифту, гарнітурою, співвідношенням ширини і висоти літер, поверхнею матеріалу та контрастом між надрукованим об'єктом і фоном;
- (n) «офіційна назва» означає назву харчового продукту, встановлену в застосовних до нього положеннях Союзу, або, за відсутності таких положень Союзу, назва, встановлена законами, підзаконними нормативно-правовими актами та адміністративними положеннями, що їх застосовують у державі-члені, у якій харчовий продукт продають кінцевим споживачам або закладам громадського харчування;
- (o) «звична назва» означає назву, яку споживачі приймають як назву харчового продукту в державі-члені, у якій такий харчовий продукт продають, при цьому така назва не потребує додаткових пояснень;
- (p) «описова назва» означає назву, що описує харчовий продукт, та якщо необхідно — його використання, яка є достатньо зрозумілою, щоб дати змогу споживачам дізнатися про справжній характер продукту і вирізнити його серед інших продуктів, із якими його можливо сплутати;
- (q) «основний інгредієнт» означає інгредієнт або інгредієнти харчового продукту, вміст яких у харчовому продукті становить більше ніж 50% або які споживач зазвичай асоціює з назвою харчового продукту, та для яких у більшості випадків є обов'язковим кількісне зазначення;
- (r) «мінімальний термін придатності харчового продукту» означає дату, до настання якої харчовий продукт зберігає свої конкретні властивості за умов належного зберігання;
- (s) «поживна речовина» означає білки, вуглеводи, жири, харчові волокна, натрій, вітаміни та мінеральні речовини, перелічені в пункті 1 частини А додатка XIII до цього Регламенту, та речовини, що належать до або є компонентами однієї з таких категорій;

▼M3 _____

▼B

- (u) «засоби дистанційної комунікації» означають будь-які засоби, які без одночасної фізичної присутності постачальника і споживача можуть бути використані для укладання договору між такими сторонами.
3. Для цілей цього Регламенту країна походження харчового продукту означає походження харчового продукту, як це визначено відповідно до статей 23–26 Регламенту (СЕС) № 2913/92.
4. Також застосовують терміни та означення, викладені в додатку I.

ГЛАВА II

ЗАГАЛЬНІ ПРИНЦИПИ ЩОДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ

Стаття 3

Загальні цілі

1. Надання інформації про харчові продукти має на меті забезпечення високого рівня захисту здоров'я та інтересів споживачів шляхом надання кінцевим споживачам можливості для здійснення свідомого вибору та безпечного використання харчових продуктів, особливо з міркувань охорони здоров'я, а також економічних, екологічних, соціальних та етичних міркувань.
2. Акти права щодо інформації про харчові продукти спрямовані на забезпечення в Союзі вільного руху харчових продуктів, виробництво та реалізація яких відповідає встановленим вимогам, з урахуванням, у відповідних випадках, потреби в захисті законних інтересів виробників та сприянні виробництву якісних продуктів.
3. У разі запровадження актами права щодо інформації про харчові продукти нових вимог, після набуття чинності новими вимогами надають перехідний період, крім як у належним чином обґрунтованих випадках. Протягом такого перехідного періоду харчові продукти з етикетками, які не відповідають новим вимогам, можуть бути введені в обіг, а продаж запасів таких продуктів, які були введені в обіг до завершення перехідного періоду, можна продовжувати до їх вичерпання.
4. Під час підготовки, оцінювання та перегляду актів права щодо інформації про харчові продукти проводять відкриті та прозорі публічні консультації, включно із заінтересованими сторонами, безпосередньо або через представницькі органи, крім як у випадках, якщо терміновий характер питання не дає змоги це зробити.

Стаття 4

Принципи, що регулюють обов'язкову інформацію про харчові продукти

1. Якщо надання обов'язкової інформації про харчовий продукт вимагають акти права щодо інформації про харчові продукти, вони повинні стосуватися інформації, яка, зокрема, підпадає під одну з таких категорій:
 - (a) інформація про характерні ознаки та склад, властивості та інші характеристики харчового продукту;
 - (b) інформація про захист здоров'я споживачів та безпечне використання харчового продукту. Зокрема, йдеться про інформацію стосовно:
 - (i) характерних ознак складу, що можуть завдати шкоди здоров'ю певних груп споживачів;
 - (ii) терміну придатності, умов зберігання та умови безпечного використання;
 - (iii) впливу на здоров'я, у тому числі щодо ризиків та наслідків, пов'язаних зі шкідливим та небезпечним споживанням харчового продукту;
 - (c) інформації про поживні характеристики, яка дасть змогу зробити свідомий вибір споживачам, у тому числі споживачам з особливими дієтичними вимогами.

2. Під час оцінювання потреби в обов'язковій інформації про харчові продукти та у наданні змоги зробити свідомий вибір споживачам, необхідно брати до уваги розповсюдженість потреби з боку більшості споживачів у певній інформації, якій вони надають істотного значення, або загально визнані переваги для споживачів.

Стаття 5

Консультації з Європейським органом з безпечності харчових продуктів

Будь-який інструмент Союзу, що належить до актів права щодо інформації про харчові продукти, який імовірно матиме вплив на громадське здоров'я, ухвалюють після консультацій із Європейським органом з безпечності харчових продуктів (далі — «Орган»).

ГЛАВА III

ЗАГАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ІНФОРМАЦІЇ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ ТА ОБОВ'ЯЗКИ ОПЕРАТОРІВ РИНКУ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Стаття 6

Основні вимоги

Будь-який харчовий продукт, призначений кінцевому споживачу або закладу громадського харчування, постачають у супроводі інформації про харчовий продукт відповідно до цього Регламенту.

Стаття 7

Практики добросовісного інформування

1. Інформація про харчовий продукт не повинна вводити в оману, зокрема:

- (a) щодо характеристик харчового продукту та, зокрема, його природи, характерних ознак, властивостей, складу, кількості, терміну придатності, країни походження або місця походження, способу виготовлення або виробництва;
- (b) шляхом приписування харчовому продукту дій чи властивостей, яких він не має;
- (c) шляхом припущення про те, що харчовий продукт має особливі характеристики, якщо насправді всі подібні харчові продукти мають такі характеристики, зокрема, шляхом спеціального наголошування на наявності або відсутності певних інгредієнтів та/або поживних речовин;
- (d) шляхом припущення за допомогою зовнішнього вигляду, опису або графічних зображень про наявність у харчовому продукті певного компонента або інгредієнта, якщо насправді компонент або інгредієнт, який зазвичай присутній або використовується у такому харчовому продукті, замінено іншим компонентом або іншим інгредієнтом.

2. Інформація про харчовий продукт повинна бути точною, чіткою та легко зрозумілою для споживача.

3. З урахуванням відступів, що їх передбачає право Союзу, яке застосовують до природних мінеральних вод та харчових продуктів для особливих поживних цілей, інформація про харчові продукти не повинна приписувати будь-яким харчовим продуктам властивостей, що сприяють запобіганню певним хворобам людей, полегшенню їх перебігу чи їх лікуванню, або посилатися на такі властивості.

4. Параграфи 1, 2 та 3 також застосовують до:

- (a) реклами;
- (b) представлення харчових продуктів, зокрема їхньої форми, зовнішнього вигляду, пакування, пакувальних матеріалів, способу та місця розміщення для реалізації.

Стаття 8

Обов'язки

1. Оператором ринку харчових продуктів, відповідальним за інформацію про харчовий продукт, є оператор, під найменуванням чи комерційним найменуванням якого харчовий продукт реалізують, або, якщо такий оператор має осідок за межами Союзу, імпортер продукту на ринок Союзу.

2. Оператор ринку харчових продуктів, відповідальний за інформацію про харчовий продукт, зобов'язаний забезпечити наявність і точність інформації про харчовий продукт згідно із застосовними актами права щодо інформації про харчові продукти та вимогами відповідних національних положень.

3. Оператори ринку харчових продуктів, які не мають впливу на інформацію про харчові продукти, не повинні постачати харчові продукти, про які на підставі наявної в них як у професіоналів інформації їм відомо або вони можуть припустити, що продукти не відповідають застосовним актам права щодо інформації про харчові продукти та вимогам відповідних національних положень.

4. Оператори ринку харчових продуктів у межах діяльності, що перебуває під їхнім контролем, не повинні змінювати інформацію, що супроводжує харчовий продукт, якщо такі зміни можуть ввести в оману кінцевого споживача або в інший спосіб знижують рівень захисту споживача чи погіршують можливість здійснення кінцевим споживачем свідомого вибору. Оператори ринку харчових продуктів несуть відповідальність за внесення будь-яких змін до інформації про харчовий продукт, яка супроводжує харчовий продукт.

5. Без обмеження параграфів 2–4, оператори ринку харчових продуктів у межах діяльності, що перебуває під їхнім контролем, повинні забезпечити дотримання вимог актів права щодо інформації про харчові продукти та відповідних національних положень, які стосуються їхньої діяльності, а також перевіряти дотримання таких вимог.

6. Оператори ринку харчових продуктів у межах діяльності, що перебуває під їхнім контролем, повинні забезпечити, щоб інформація щодо нефасованих харчових продуктів, призначених для кінцевого споживача або для постачання закладам громадського харчування, була передана операторам ринку харчових продуктів, які отримують такі продукти, щоб вони могли надати обов'язкову інформацію про харчові продукти кінцевому споживачеві, якщо це буде необхідно.

7. У перелічених нижче випадках оператори ринку харчових продуктів у межах діяльності, що перебуває під їхнім контролем, повинні забезпечити наявність обов'язкового набору даних, передбаченого статтями 9 та 10, на пакуванні харчових продуктів або на прикріплених до них етикетках, або у комерційних документах, що стосуються таких харчових продуктів, якщо може бути гарантовано,

що такі документи або супроводжують харчові продукти, яких вони стосуються, або їх надсилають до моменту доставки або одночасно з доставкою харчового продукту, якщо:

- (a) фасований харчовий продукт призначений для кінцевого споживача, але його реалізують до стадії продажу кінцевому споживачу, та якщо на такій стадії не відбувається продаж закладу громадського харчування;
- (b) фасований харчовий продукт призначений для постачання закладам громадського харчування для приготування, перероблення, розділення або нарізання.

Незважаючи на перший підпараграф, оператори ринку харчових продуктів повинні забезпечити, щоб дані, зазначені у пунктах (a), (f), (g) і (h) статті 9(1), також було зазначено на зовнішньому пакуванні, у якому фасовані харчові продукти надають для реалізації.

8. Оператори ринку харчових продуктів, що постачають іншим операторам ринку харчових продуктів харчові продукти, не призначені для кінцевого споживача або закладів громадського харчування, повинні забезпечити, щоб таким іншим операторам ринку харчових продуктів була надана інформація, достатня для того, щоб вони могли виконати свої обов'язки згідно з параграфом 2.

ГЛАВА IV ОБОВ'ЯЗКОВА ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ

СЕКЦІЯ I

Зміст та представлення

Стаття 9

Перелік обов'язкового набору даних

1. Відповідно до статей 10–35 та з урахуванням винятків, передбачених цією главою, зазначення перелічених нижче даних є обов'язковим:

- (a) назва харчового продукту;
- (b) перелік інгредієнтів;
- (c) будь-які інгредієнти або допоміжні матеріали для перероблення, які перелічені в додатку II або походять з речовин чи продуктів, перелічених у додатку II, що спричиняють алергічні реакції або непереносимість, які використовують у виробництві або приготуванні харчового продукту та які залишаються в готовому продукті, навіть у змінній формі;
- (d) кількість певних інгредієнтів або категорій інгредієнтів;
- (e) кількість нетто харчового продукту;
- (f) мінімальний термін придатності або дата «вжити до»;
- (g) будь-які особливі умови зберігання та/або умови використання;
- (h) найменування чи комерційне найменування та адреса оператора ринку харчових продуктів, зазначеного у статті 8(1);
- (i) країна походження або місце походження, якщо передбачено у статті 26;
- (j) інструкції з використання, якщо відсутність таких інструкцій може ускладнювати належне використання харчового продукту;
- (k) для напоїв, міцність яких перевищує 1,2% за об'ємною часткою спирту, — фактична міцність за об'ємною часткою спирту;
- (l) інформація про поживну цінність.

2. Набір даних, зазначений у параграфі 1, зазначають словами і цифрами. Без обмеження статті 35, цей набір даних можуть додатково виражати за допомогою піктограм або символів.

3. Якщо Комісія ухвалює делеговані та імплементаційні акти, зазначені в цій статті, набір даних, зазначений у параграфі 1, замість слів та цифр як альтернатива може бути виражений за допомогою піктограм або символів.

Для забезпечення того, що споживачі мають змогу скористатися перевагами, що їх можуть надавати інші засоби вираження обов'язкової інформації про харчові продукти, ніж слова та цифри, та із забезпеченням надання такого самого рівня інформації, як і з використанням слів та цифр, Комісія може, беручи до уваги докази однакового розуміння споживачами, шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51, встановити критерії, відповідно до яких один або більше елементів з набору даних, зазначеного в параграфі 1, можуть виражати піктограмами або символами замість слів і цифр.

4. З метою забезпечення однакової імплементації параграфу 3 цієї статті, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти щодо умов застосування критеріїв, визначених згідно з параграфом 3, для вираження одного чи більше елементів з набору даних за допомогою піктограм або символів замість слів і цифр. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Стаття 10

Додатковий обов'язковий набір даних для конкретних типів або категорій харчових продуктів

1. На додаток до набору даних, переліченого у статті 9(1), для конкретних типів або категорій харчових продуктів у додатку III визначено додатковий обов'язковий набір даних.

2. Для забезпечення надання споживачам інформації про конкретні типи або категорії харчових продуктів та для врахування технічного прогресу, наукового розвитку, а також аспектів захисту здоров'я споживачів або безпечного використання харчових продуктів, Комісія може вносити зміни до додатка III шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51.

У разі виникнення ризику для здоров'я споживачів та якщо цього вимагає надзвичайний характер ситуації, до делегованих актів, ухвалених на виконання цієї статті, застосовують процедуру, передбачену у статті 52.

Стаття 11

Вага та вимірювання

Статтю 9 застосовують без обмеження спеціальних положень Союзу щодо ваги та вимірювань.

Стаття 12

Наявність та розміщення обов'язкової інформації про харчові продукти

1. Обов'язкову інформацію про харчові продукти надають та роблять легкодоступною щодо всіх харчових продуктів відповідно до цього Регламенту.
2. У разі фасованих харчових продуктів, обов'язкова інформація про харчовий продукт повинна міститися безпосередньо на пакованні або на етикетці, приєднаній до нього.
3. Для забезпечення того, що споживачі мають змогу скористатися перевагами, що їх можуть надавати інші засоби розміщення обов'язкової інформації про харчові продукти, які можуть бути краще адаптовані для конкретного обов'язкового набору даних, та із забезпеченням надання такого самого рівня інформації, як і з використанням пакування або етикетки, Комісія може, беручи до уваги докази однакового розуміння споживачами та широкого використання таких засобів споживачами, шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51, встановити критерії, відповідно до яких певні елементи з обов'язкового набору даних можуть виражати іншими засобами, ніж шляхом розміщення на пакованні або на етикетці.
4. Для цілей забезпечення однакової імплементації параграфу 3 цієї статті, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти щодо умов застосування критеріїв, зазначених у параграфі 3, для вираження певних елементів з обов'язкового набору даних за допомогою інших засобів, ніж шляхом розміщення на пакованні або на етикетці. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).
5. У разі нефасованих харчових продуктів, застосовують положення статті 44.

Стаття 13

Представлення обов'язкового набору даних

1. Без обмеження національних інструментів, ухвалених відповідно до статті 44(2), обов'язкову інформацію про харчові продукти розміщують на видному місці в такий спосіб, щоб вона була добре помітною, однозначно розбірливою та, у відповідних випадках, стійкою до видалення. Таку інформацію заборонено в будь-який спосіб приховувати, затуляти, зменшувати або спотворювати будь-якими іншими текстовими або графічними елементами або в будь-який інший спосіб відводити від неї увагу.
 2. Без обмеження спеціальних положень Союзу щодо окремих харчових продуктів, зазначення на пакованні або на приєднаній до нього етикетці обов'язкового набору даних, переліченого у статті 9(1), друкують на пакованні або на етикетці у такий спосіб, щоб забезпечити однозначну розбірливість, шрифтом такого розміру, щоб висота малих літер без виносних елементів, визначена в додатку IV, дорівнювала або була більшою ніж 1,2 мм.
 3. У разі пакування або тари, площа найбільшої поверхні яких становить менше 80 см², зазначена в параграфі 2 висота малих літер без виносних елементів для шрифту повинна дорівнювати або бути більшою ніж 0,9 мм.
 4. Для досягнення цілей цього Регламенту Комісія шляхом ухвалення делегованих актів згідно зі статтею 51 встановлює правила розбірливості.
- 3 такою самою метою, зазначеною в першому підпараграфі, Комісія шляхом ухвалення делегованих актів згідно зі статтею 51 може розширити вимоги, передбачені параграфом 5 цієї статті, на додатковий обов'язковий набір даних для конкретних типів або категорій харчових продуктів.
5. Набір даних, перелічений у пунктах (а), (е) та (к) статті 9(1), наводять у тому самому полі видимості.
 6. Параграф 5 цієї статті не застосовують до випадків, вказаних у статті 16(1) та (2).

Стаття 14

Дистанційний продаж

1. Без обмеження вимог до інформації, встановлених статтею 9, у разі фасованих харчових продуктів, що їх пропонують для продажу за допомогою засобів дистанційної комунікації:
 - (а) обов'язкова інформація про харчові продукти, за винятком даних, передбачених у пункті (f) статті 9(1), повинна бути доступною до моменту купівлі та бути розміщеною на матеріалах, які підтримують дистанційний продаж, або повинна бути надана через інші належні засоби, чітко визначені оператором ринку харчових продуктів. У разі використання інших належних засобів, оператор ринку харчових продуктів повинен надавати обов'язкову інформацію про харчові продукти без стягнення зі споживачів додаткової плати;
 - (б) весь обов'язковий набір даних повинен бути наявний на момент доставки.
2. У разі нефасованих харчових продуктів, що їх пропонують для продажу за допомогою засобів дистанційної комунікації, обов'язковий набір даних, передбачений статтею 44, надають відповідно до параграфу 1 цієї статті.
3. Пункт (а) параграфу 1 не застосовують до харчових продуктів, що їх пропонують для продажу через автоматичні торговельні автомати або через автоматизовані торговельні приміщення.

Стаття 15

Мовні вимоги

1. Без обмеження статті 9(3), обов'язкову інформацію про харчовий продукт наводять мовою, яку легко розуміють споживачі держав-членів, у яких відбувається реалізація харчового продукту.
2. У межах своїх територій держави-члени, у яких відбувається реалізація харчового продукту, можуть обумовлювати, щоб відповідний набір даних подавали більше ніж однією з офіційних мов Союзу.
3. Параграфи 1 та 2 не виключають можливості зазначення набору даних кількома мовами.

Стаття 16

Опущення певних обов'язкових елементів набору даних

1. У разі скляних пляшок для повторного використання, які містять маркування, яке неможливо видалити, і які з цієї причини не мають жодної етикетки, етикетки-манжети або кольєретки, обов'язковим є наведення лише елементів набору даних, перелічених у пунктах (а), (с), (е), (f) та (l) статті 9(1).

2. У разі пакування або тари, найбільша поверхня яких має площу менше 10 см², обов'язковим є наведення на пакуванні або на етикетці лише елементів набору даних, перелічених у пунктах (а), (с), (е) та (f) статті 9(1). Дані, зазначені в пункті (b) статті 9(1), надають шляхом інших засобів або за запитом споживача.

3. Без обмеження інших положень Союзу, якими встановлено вимогу обов'язкового надання інформації про поживну цінність, дані, зазначені у пункті (l) статті 9(1), не є обов'язковими для харчових продуктів, перелічених у додатку V.

4. Без обмеження інших положень Союзу, якими встановлено вимогу надання переліку інгредієнтів або обов'язкового надання інформації про поживну цінність, дані, зазначені в пунктах (b) та (l) статті 9(1), не є обов'язковими для напоїв, що містять більше ніж 1,2% за об'ємною часткою спирту.

До 13 грудня 2014 року Комісія повинна підготувати звіт стосовно застосування статті 18 та статті 30(1) до продуктів, зазначених у цьому параграфі, та з аналізом того, чи слід і надалі включати до них алкогольні напої, зокрема, у частині застосування вимоги надавати інформацію про енергетичну цінність, а також із обґрунтуванням причин для імовірних винятків, з урахуванням потреби в забезпеченні узгодженості з іншими відповідними політиками Союзу. У цьому контексті Комісія повинна розглянути потребу у впровадженні та означенні терміну «алкопоп».

Якщо доцільно, такий звіт Комісія супроводжує законодавчою пропозицією з визначенням правил стосовно надання переліку інгредієнтів або обов'язкового надання інформації про поживну цінність для таких продуктів.

СЕКЦІЯ 2

Детальні положення про обов'язковий набір даних

Стаття 17

Назва харчового продукту

1. Назвою харчового продукту є його офіційна назва. За відсутності офіційної назви, назвою харчового продукту може бути його звична назва або, за відсутності звичної назви чи якщо звична назва не використовується, його описова назва.

2. Дозволено використання в державі-члені реалізації назви харчового продукту, під якою такий продукт на законних підставах виробляють та реалізують у державі-члені виробництва. Однак, якщо застосування інших положень цього Регламенту, зокрема визначених у статті 9, не дасть змогу споживачам у державі-члені реалізації дізнатися про справжню природу харчового продукту та відрізнити його від інших продуктів, із якими вони можуть його сплутати, назву харчового продукту супроводжують іншою описовою інформацією, яку наводять поряд із назвою харчового продукту.

3. У виняткових випадках, назву харчового продукту в державі-члені виробництва не використовують у державі-члені реалізації, якщо харчовий продукт, який такою назвою називають у державі-члені виробництва, настільки відрізняється, зокрема в розрізі його складу або способу виготовлення, від харчового продукту, відомого під такою назвою в державі-члені реалізації, що дотримання положень параграфу 2 не буде достатньо для забезпечення того, що в державі-члені реалізації споживачам буде надано правильну інформацію.

4. Назву харчового продукту не повинні замінити назвою, що перебуває під захистом як інтелектуальна власність, назвою бренду або вигаданою назвою.

5. Спеціальні положення щодо назви харчових продуктів та наборів даних, які повинні їх супроводжувати, встановлені у додатку VI.

Стаття 18

Перелік інгредієнтів

1. Перелік інгредієнтів наводять під заголовком або під іншою назвою, яка містить чи до якої входить слово «інгредієнти». До нього включають усі інгредієнти харчового продукту в порядку зменшення маси, зафіксованої на момент їх використання під час виробництва харчового продукту.

2. Назви інгредієнтів подають під їхніми специфічними назвами, якщо застосовно, відповідно до правил, викладених у статті 17 та в додатку VI.

3. Усі інгредієнти, що мають форму створених наноматеріалів, повинні бути чітко зазначені в переліку інгредієнтів. Назви таких інгредієнтів мають супроводжуватися словом «нано» в дужках.

4. Технічні правила щодо застосування параграфу 1 та 2 цієї статті, встановлені в додатку VII.

[▼M3](#) _____

[▼B](#)

Стаття 19

Опущення переліку інгредієнтів

1. Нанесення переліку інгредієнтів не вимагається для таких харчових продуктів:

- (a) свіжі фрукти та овочі, у тому числі картопля, з яких не знято шкірку та які не поріzano або іншим чином оброблено;
- (b) вода з діоксидом вуглецю, опис якої свідчить про те, що до її складу було додано діоксид вуглецю;
- (c) ферментовані оцти, вироблені винятково з єдиного базового продукту, за умови, що не було додано жодного іншого інгредієнта;
- (d) сир, вершкове масло, ферментоване молоко або вершки, до яких не було додано жодного іншого інгредієнта, крім молочних продуктів, харчових ензимів та культур мікроорганізмів, які є необхідними для виготовлення, або у разі сиру — іншого ніж свіжий сир та перероблений сир — солі, потрібної для його виготовлення;
- (e) харчові продукти, що складаються з одного інгредієнта, у яких:
- (i) назва харчового продукту є ідентичною назві інгредієнта;

(ii) назва харчового продукту дає змогу чітко визначити природу інгредієнта.

2. Для врахування важливості для споживача переліку інгредієнтів для конкретних типів або категорій харчових продуктів, у виняткових випадках Комісія може шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51 доповнити параграф 1 цієї статті, за умови, що опущення не призведе до неадекватності інформування кінцевого споживача або закладів громадського харчування.

Стаття 20

Опущення складників харчового продукту з переліку інгредієнтів

Без обмеження статті 21, до переліку інгредієнтів не обов'язково включати такі складники харчового продукту:

- (a) складники інгредієнта, які було тимчасово відокремлено під час виробничого процесу та пізніше повторно включено до складу харчового продукту, але в кількості, що не перевищує вихідних пропорцій;
- (b) харчові добавки та харчові ензими:
- (i) присутність яких у певному харчовому продукті має місце через той лише факт, що вони містилися в одному чи більше інгредієнтів такого харчового продукту, відповідно до принципу перенесення, зазначеного в пунктах (a) та (b) статті 18(1) Регламенту (ЄС) № 1333/2008, за умови, що вони не виконують у готовому продукті жодної технологічної функції; або
- (ii) які використовували як допоміжний матеріал для перероблення;
- (c) носії та речовини, які не є харчовими добавками, але які використовують у такий самий спосіб та з такою самою метою, як і носії, та які використовують лише в необхідній кількості;
- (d) речовини, які не є харчовими добавками, але які використовують у такий самий спосіб та з такою самою метою, як і допоміжні матеріали для перероблення, та які залишаються в готовому продукті, навіть у змінній формі;
- (e) воду:
- (i) якщо її використовують під час виробничого процесу винятково для відновлення інгредієнта, який було використано в концентрованій або зневодненій формі; або
- (ii) у разі рідкого середовища, яке зазвичай не споживають.

Стаття 21

Маркування певних речовин або продуктів, що викликають алергічні реакції або непереносимість

1. Без обмеження правил, ухвалених згідно зі статтею 44(2), набір даних, зазначений у пункті (c) статті 9(1), повинен відповідати таким вимогам:

- (a) дані повинні бути зазначені у переліку інгредієнтів відповідно до правил, встановлених у статті 18(1), із чітким відсиланням до назви речовини або продукту, які наведено в додатку II; та
- (b) назву речовини або продукту, як її наведено в додатку II, виділяють за допомогою оформлення, що чітко вирізняє її від решти елементів переліку інгредієнтів, наприклад, шрифтом, стилем або фоновим кольором.

За відсутності переліку інгредієнтів, зазначення набору даних, зазначеного в пункті (c) статті 9(1), повинно містити слово «містить», після якого вказують назву речовини або продукту, які наведено в додатку II.

Якщо кілька інгредієнтів або допоміжних матеріалів для перероблення походять від однієї речовини або продукту, які наведено в додатку II, на маркуванні це має бути чітко вказано для кожного відповідного інгредієнта або допоміжного матеріалу для перероблення.

Зазначення набору даних, вказаного у пункті (c) статті 9(1), не вимагається у випадках, коли назва харчового продукту чітко відсилає до відповідної речовини або відповідного продукту.

2. Для забезпечення кращої поінформованості споживачів та для врахування останніх наукових розробок і розвитку технічних знань, Комісія повинна систематично переглядати та, якщо необхідно, оновлювати перелік у додатку II шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51.

У разі виникнення ризику для здоров'я споживачів та якщо цього вимагає надзвичайний характер ситуації, до делегованих актів, ухвалених на виконання цієї статті, застосовують процедуру, передбачену у статті 52.

Стаття 22

Зазначення даних про кількість інгредієнтів

1. Зазначення кількості інгредієнта або категорії інгредієнтів, використаної при виготовленні або приготуванні харчового продукту, є обов'язковим у разі, якщо відповідний інгредієнт або відповідну категорію інгредієнтів:

- (a) вказано у назві харчового продукту або його/її зазвичай асоціює з такою назвою споживач;
- (b) виділено на маркуванні словами, малюнками або графікою; або
- (c) є істотним для опису характеристик харчового продукту та його вирізнення від інших продуктів, з якими його можуть переплутати через його назву або вигляд.

2. Технічні правила для застосування параграфа 1, включно з конкретними випадками, у яких зазначення кількості певних інгредієнтів не є обов'язковим, встановлені в додатку VIII.

Стаття 23

Чиста кількість (нетто)

1. Чисту кількість харчового продукту виражають у літрах, сантілітрах, мілілітрах, кілограмах або грамах, залежно від випадку:

- (a) в одиницях об'єму, якщо йдеться про рідкі продукти;
- (b) в одиницях маси, якщо йдеться про інші продукти.

2. Для забезпечення кращого розуміння споживачами інформації про харчові продукти на маркуванні, Комісія може встановлювати для певних визначених харчових продуктів шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51 інший спосіб вираження чистої кількості харчового продукту, ніж встановлений параграфом 1 цієї статті.

3. Технічні правила для застосування параграфу 1, включно з конкретними випадками, у яких зазначення чистої кількості не є обов'язковим, встановлені в додатку IX.

Стаття 24

Дата мінімального терміну придатності, дата «вжити до» та дата заморожування

1. У разі, якщо харчові продукти з огляду на мікробіологічні властивості швидко псуються та з високою імовірністю через короткий період будуть становити безпосередню небезпеку для життя людини, дату мінімального терміну придатності заміняють на дату «вжити до». Після дати «вжити до» харчовий продукт повинен вважатися небезпечним відповідно до статті 14(2)–(5) Регламенту (ЄС) № 178/2002.

2. Належну дату вказують відповідно до додатка X.

3. Для забезпечення однакового застосування способу зазначення дати мінімального терміну придатності, зазначеного в пункті 1(с) додатка X, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, у яких вона визначатиме відповідні правила. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Стаття 25

Умови зберігання або умови використання

1. Якщо харчові продукти вимагають спеціальних умов зберігання та/або умов використання, такі умови зазначають.

2. Щоб дати змогу належно зберігати або використовувати харчовий продукт після відкриття пакування, у відповідних випадках зазначають умови зберігання та/або кінцевий строк споживання після відкриття пакування.

Стаття 26

Країна походження та місце походження

1. Цю статтю застосовують без обмеження вимог до маркування, передбачених спеціальними положеннями Союзу, зокрема, Регламентом Ради (ЄС) № 509/2006 від 20 березня 2006 року про сільськогосподарські продукти і харчові продукти як гарантовані традиційні особливості (8) та Регламентом Ради (ЄС) № 510/2006 від 20 березня 2006 року про захист географічних зазначень та зазначень походження для сільськогосподарських продуктів і харчових продуктів (9).

2. Зазначення країни походження або місця походження є обов'язковим:

(a) якщо неповідомлення такої інформації може ввести споживача в оману стосовно справжньої країни походження та місця походження харчового продукту, зокрема, якщо інформація, що супроводжує харчовий продукт, або інформація на етикетці в цілому можуть навести на думку, що харчовий продукт має іншу країну походження або місце походження;

(b) для м'яса, що підпадає під коди Комбінованої номенклатури («КН»), перелічені в додатку XI. Цей пункт застосовують після ухвалення імплементаційних актів, зазначених у параграфі 8.

3. У разі, якщо зазначені країна походження або місце походження харчового продукту не збігаються з країною походження або місцем походження основного інгредієнта:

(a) також зазначають країну походження або місце походження відповідного основного інгредієнта; або

(b) зазначають, що країна походження або місце походження основного інгредієнта відрізняється від країни походження або місця походження харчового продукту.

Цей параграф застосовують після ухвалення імплементаційних актів, зазначених у параграфі 8.

4. Протягом 5 років з дати застосування пункту (b) параграфу 2, Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт з оцінкою обов'язкового зазначення країни походження або місця походження продуктів, зазначених у вказаному пункті.

5. До 13 грудня 2014 року Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт стосовно обов'язкового зазначення країни походження або місця походження для таких харчових продуктів:

(a) типи м'яса, інші ніж яловичина та типи м'яса, зазначені в пункті (b) параграфу 2;

(b) молоко;

(c) молоко, що його використовують як інгредієнт у молочних продуктах;

(d) неперероблені харчові продукти;

(e) продукти, що складаються з одного інгредієнта;

(f) інгредієнти, вміст яких у харчових продуктах становить більше ніж 50%.

6. До 13 грудня 2013 року Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт стосовно обов'язкового зазначення країни походження або місця походження для м'яса, що його використовують як інгредієнт.

7. Звіти, зазначені в параграфах 5 та 6, повинні враховувати потребу споживачів у такій інформації, здійсненність забезпечення обов'язкового зазначення країни походження або місця походження, а також аналіз витрат і вигід від запровадження таких заходів, включно з правовим впливом на внутрішній ринок та впливом на міжнародну торгівлю.

Комісія має право долучити до таких звітів пропозиції щодо змінення відповідних положень Союзу.

8. До 13 грудня 2013 року, після отримання результатів оцінювання впливу, Комісія ухвалює імплементаційні акти стосовно застосування пункту (b) параграфу 2 цієї статті та застосування параграфу 3 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

9. Щодо харчових продуктів, зазначених у пункті (b) параграфу 2, у пункті (a) параграфу 5 та в параграфі 6, звіти про результати оцінювання впливу згідно з цією статтею повинні містити аналіз, між іншим, варіантів для способів нанесення країни походження або місця походження на такі харчові продукти, зокрема, стосовно кожного з таких визначальних моментів у житті тварини:

(a) місце народження;

(b) місце вирощування;

(c) місце забою.

Інструкції з використання

1. Інструкції з використання харчових продуктів зазначають у спосіб, що забезпечує належне використання таких харчових продуктів.
2. Комісія може ухвалювати імплементаційні акти з визначенням детальних правил щодо виконання положень параграфа 1 для певних харчових продуктів. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Алкогільна міцність

1. Для продуктів, класифікованих за КН 2204, застосовують правила зазначення міцності за об'ємною часткою спирту, встановлені спеціальними положеннями Союзу, що застосовуються до таких продуктів.
2. Фактичну міцність за об'ємною часткою спирту напоїв, що містять більше ніж 1,2% за об'ємною часткою спирту, інших ніж зазначені в параграфі 1, зазначають відповідно до додатка XII.

СЕКЦІЯ 3

Інформація про поживну цінність

Зв'язок з іншим законодавством

1. Цю секцію не застосовують до харчових продуктів, що підпадають під дію таких актів права:
 - (a) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2002/46/ЄС від 10 червня 2002 року про наближення законів держав-членів стосовно дієтичних добавок ([10](#));
 - (b) Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/54/ЄС від 18 червня 2009 року про видобування та реалізацію природних мінеральних вод ([11](#)).
2. Цю секцію застосовують без обмеження Директиви Європейського Парламенту і Ради 2009/39/ЄС від 6 травня 2009 року про харчові продукти, призначені для особливих поживних цілей ([12](#)) та спеціальних директив, зазначених у статті 4(1) вказаної Директиви.

Зміст

1. Обов'язкова інформація про поживну цінність харчових продуктів повинна включати таку інформацію про:
 - (a) енергетичну цінність; та
 - (b) вміст жирів, насичених жирів, вуглеводів, цукрів, білків та солі.Залежно від випадку, поряд із інформацією про поживну цінність може бути вказана інформація про вміст солі, якщо наявність у продукті солі зумовлена природним вмістом натрію у продукті.
2. Зміст обов'язкової інформації про поживну цінність, зазначеної в параграфі 1, може бути доповнено зазначенням вмісту однієї або більше таких речовин:
 - (a) мононенасичені жири;
 - (b) поліненасичені жири;
 - (c) поліоли;
 - (d) крохмаль;
 - (e) харчові волокна;
 - (f) будь-які вітаміни або мінерали, перелічені в пункті 1 частини А додатка XIII, та присутні у значних кількостях, як визначено в пункті 2 частини А додатка XIII.
3. У разі, якщо маркування фасованих харчових продуктів містить обов'язкову інформацію про поживну цінність, зазначену в параграфі 1, допускається повторення інформації про:
 - (a) енергетичну цінність; або
 - (b) енергетичну цінність у поєднанні з вмістом жирів, насичених жирів, цукрів та солі.
4. Як відступ від статті 36(1), якщо маркування продуктів, зазначених у статті 16(4), передбачає інформацію про поживну цінність, зміст такої інформації може бути обмежено лише енергетичною цінністю.
5. Без обмеження статті 44 та шляхом відступу від статті 36(1), якщо маркування продукту, зазначене у статті 44(1), передбачає інформацію про поживну цінність, зміст такої інформації може бути обмежено лише інформацією про:
 - (a) енергетичну цінність; або
 - (b) енергетичну цінність у поєднанні з вмістом жирів, насичених жирів, цукрів та солі.
6. У контексті важливості даних, зазначених у параграфах 2–5 цієї статті, для поінформованості споживачів, Комісія може шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51 внести зміни до переліків у параграфах 2–5 цієї статті, додавши або видаливши певні дані.
7. До 13 грудня 2014 року Комісія з урахуванням наукових даних та досвіду, здобутого державами-членами, повинна подати звіт про присутність транс-жирів у харчових продуктах та в загальному раціоні населення Союзу. Мета такого звіту полягає в наданні оцінки впливу належних заходів, що могли б дати змогу споживачам обирати більш здорові харчові продукти та загальний раціон, або щоб сприяти наданню більшої кількості варіантів здорових харчових продуктів для споживачів, зокрема, серед іншого, шляхом надання

споживачам інформації про транс-жири або про обмеження з їх використання. Якщо доцільно, Комісія долучає до такого звіту відповідну законодавчу пропозицію.

Стаття 31

Обчислення

1. Енергетичну цінність обчислюють з використанням коефіцієнтів перетворення, наведених у додатку XIV.
2. Шляхом ухвалення делегованих актів згідно зі статтею 51 Комісія може ухвалити коефіцієнти перетворення для вітамінів і мінералів, зазначених у пункті 1 частини А додатка XIII, для обчислення більш точного вмісту таких вітамінів і мінералів у харчових продуктах. Такі коефіцієнти перетворення повинні бути додані в додатку XIV.
3. Енергетичну цінність та кількість поживних речовин, зазначені у статті 30(1)–(5), вказують для харчових продуктів у тому стані, в якому їх продають.

Залежно від випадку, таку інформацію можуть надавати для харчових продуктів після їх приготування, за умови надання достатньо докладних інструкцій стосовно приготування та наведення інформації, яка стосується харчового продукту у стані, готовому для споживання.

4. Зазначені величини, залежно від кожного індивідуального випадку, повинні бути середніми значеннями, обчисленими на основі:
 - (a) аналізу харчового продукту, проведеного виробником;
 - (b) обчислень, виконаних із використанням добре відомих або фактичних середніх значень (величин) інгредієнтів; або
 - (c) обчислень, виконаних із використанням загально встановлених і прийнятих даних.

Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, у яких вона визначатиме детальні правила однакової імплементації цього параграфу щодо точності значень (величин) у відповідній інформації, як-от відмінності між заявленими значеннями (величинами) та значеннями (величинами), встановленими у ході офіційних перевірок. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Стаття 32

Виразження значень на 100 г або на 100 мл

1. Значення енергетичної цінності та вміст поживних речовин, зазначені у статті 30(1)–(5), виражають із використанням одиниць вимірювання, наведених у додатку XV.
2. Значення енергетичної цінності та вміст поживних речовин, зазначені у статті 30(1)–(5), виражають на 100 г або на 100 мл.
3. Якщо надається інформація про вміст вітамінів і мінералів, на додаток до способу вираження, вказаного у параграфі 2, таку інформацію виражають як відсоток до референсних величин споживання, визначених у пункті 1 частини А додатка XIII, на 100 г або на 100 мл.
4. Додатково до способу вираження, зазначеного в параграфі 2 цієї статті, інформацію про енергетичну цінність та вміст поживних речовин, зазначену у статті 30(1), (3), (4) та (5), можуть виражати у відсотках до референсних величин споживання, визначених у частині В додатка XIII, на 100 г або 100 мл.
5. У разі надання інформації відповідно до параграфу 4, поряд із такою інформацією додатково зазначають: «Середня референсна величина добового споживання для дорослих осіб (8 400 кДж/2 000 ккал)».

Стаття 33

Виразження значень на порцію або на одиницю споживання

1. У наведених нижче випадках значення енергетичної цінності та вмісту поживних речовин, зазначені у статті 30(1)–(5), можуть виражати на порцію та/або на одиницю споживання, якщо таке значення легко впізнаване споживачем, за умови, що порцію чи одиницю, зазначені на етикетці, та кількість порцій або одиниць, що містяться в пакованні, зазначають:

- (a) додатково до форми вираження на 100 г або на 100 мл, зазначеної у статті 32(2);
- (b) додатково до форми вираження на 100 г або на 100 мл, зазначеної у статті 32(3) стосовно вмісту вітамінів і мінералів;
- (c) додатково до або замість форми вираження на 100 г або на 100 мл, зазначеної у статті 32(4).

2. Як відступ від статті 32(2), у випадках, зазначених у пункті (b) статті 30(3), вміст поживних речовин та/або відсоток референсних величин споживання, визначені в частині В додатка XIII, можуть бути виражені з розрахунку лише на порцію або на одиницю споживання.

У разі вираження вмісту поживних речовин лише на порцію або на одиницю споживання відповідно до першого підпараграфу, енергетичну цінність виражають на 100 г або на 100 мл та на порцію або на одиницю споживання.

3. Як відступ від статті 32(2), у випадках, зазначених у статті 30(5), енергетична цінність та вміст поживних речовин та/або відсоток референсних величин споживання, визначені в частині В додатка XIII, можуть бути виражені з розрахунку лише на порцію або на одиницю споживання.

4. Використану величину порції або одиниці споживання зазначають поряд із інформацією про поживну цінність.

5. Для забезпечення однакової імплементації вираження інформації про поживну цінність на порцію та на одиницю споживання, та щоб надати споживачам однакову основу для порівняння, Комісія повинна на основі фактичної споживчої поведінки споживачів та на основі дієтичних рекомендацій забезпечити ухвалення шляхом імплементаційних актів правил стосовно вираження значень на порцію та на одиницю споживання для певних категорій харчових продуктів. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Стаття 34

Представлення

1. Дані, зазначені у статті 30(1) та (2), розміщують в одному полі видимості. Вони повинні бути представлені разом, у чіткому форматі та, у відповідних випадках, у порядку представлення, передбаченому в додатку XV.

2. Дані, зазначені у статті 30(1) та (2), представляють у табличному форматі з вирівняними цифрами, якщо простір дає змогу це зробити. За відсутності вільного простору, інформацію подають у рядковому форматі.

3. Дані, зазначені у статті 30(3), представляють:

- (a) в основному полі видимості; та
- (b) з використанням розміру шрифту відповідно до статті 13(2).

Дані, зазначені у статті 30(3), можуть бути представлені у форматі, відмінному від формату, встановленого у параграфі 2 цієї статті.

4. Дані, зазначені у статті 30(4) та (5), можуть бути представлені у форматі, відмінному від формату, встановленого в параграфі 2 цієї статті.

5. У разі якщо енергетична цінність або кількість поживних речовин у продукті є незначними, інформація про такі елементи може бути замінена твердженням «Містить незначну кількість...», та його має бути зазначено поряд із інформацією про поживну цінність, якщо така наявна.

Для забезпечення однакової імплементації цього параграфа, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти стосовно енергетичної цінності та вмісту поживних речовин, зазначених у статті 30(1)–(5), що їх можна вважати незначними. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

6. Для забезпечення однакового застосування способу представлення інформації про поживну цінність у форматах, зазначених у параграфах 1–4 цієї статті, Комісія може ухвалювати імплементаційні акти, у яких вона визначатиме відповідні питання. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

Стаття 35

Додаткові форми вираження та представлення

1. Додатково до форм вираження, зазначених у статті 32(2) та (4) і статті 33, а також представлення, зазначеного у статті 34(2), енергетичну цінність та кількість поживних речовин, зазначені у статті 30(1)–(5), можуть зазначати в інших формах вираження та/або представлення з використанням графічних форм або символів на додаток до словесних чи цифрових, якщо вони відповідають таким вимогам:

- (a) вони базуються на надійних та науково обґрунтованих дійсних дослідженнях, проведених серед споживачів, та не вводять споживачів в оману, як зазначено у статті 7;
- (b) їх розроблено в результаті консультацій із широким колом груп стейкхолдерів;
- (c) вони мають на меті сприяти, щоб споживачі розуміли цінність або важливість харчового продукту щодо енергетичної цінності та вмісту поживних речовин у раціоні;
- (d) існують науково підтвержені докази того, що такі форми вираження чи представлення зрозумілі середньостатистичному споживачу;
- (e) у разі застосування інших форм вираження, вони базуються або на гармонізованих референсних величинах споживання, визначених у додатку XIII, або, за їх відсутності, на загальноновизнаних наукових рекомендаціях щодо величин споживання для відповідної харчової цінності або поживних речовин;
- (f) вони є об'єктивними і недискримінаційними;
- (g) їх застосування не створює перешкод для вільного руху товарів.

2. Держави-члени можуть рекомендувати операторам ринку харчових продуктів використовувати одну чи більше додаткових форм вираження чи представлення інформації про поживну цінність, які на їхню думку якнайкраще задовольняють вимоги, встановлені пунктами (a)–(g) параграфа 1. Держави-члени надають Комісії докладний опис таких додаткових форм вираження чи представлення.

3. Держави-члени забезпечують здійснення належного моніторингу використання додаткових форм вираження чи представлення інформації про поживну цінність на ринку на своїх територіях.

Для сприяння здійсненню моніторингу використання таких додаткових форм вираження чи представлення, держави-члени можуть вимагати від операторів ринку харчових продуктів, які вводять в обіг на своїх територіях харчові продукти з нанесеною на них такою інформацією, повідомляти компетентні органи про використання додаткових форм вираження чи представлення інформації з відповідними обґрунтуваннями виконання вимог, встановлених у пунктах (a)–(g) параграфа 1. У таких випадках, оператори ринку харчових продуктів також повідомляють про припинення використання таких додаткових форм вираження чи представлення.

4. Комісія надає сприяння в обміні інформацією між державами-членами, нею та заінтересованими сторонами, а також забезпечує його організацію, стосовно питань використання будь-яких додаткових форм вираження чи представлення інформації про поживну цінність.

5. До 13 грудня 2017 року у світлі здобутого досвіду Комісія повинна подати до Європейського Парламенту і Ради звіт про використання додаткових форм вираження та представлення, про їхній вплив на внутрішній ринок та про ймовірну потребу в подальшій гармонізації таких форм вираження і представлення. З цією метою держави-члени надають Комісії відповідну інформацію про використання таких додаткових форм вираження та представлення на ринку в межах своїх територій. Комісія має право долучити до такого звіту пропозиції щодо змінення відповідних положень Союзу.

6. Для забезпечення однакового застосування положень цієї статті Комісія має право ухвалювати імплементаційні акти з метою визначення детальних правил щодо імплементації параграфів 1, 3, 4 цієї статті. Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

ГЛАВА V

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, ЩО ЇЇ НАДАЮТЬ У ДОБРОВІЛЬНОМУ ПОРЯДКУ

Стаття 36

Застосовні вимоги

1. Якщо інформацію про харчові продукти, зазначену у статтях 9, 10, надають у добровільному порядку, вона повинна відповідати вимогам, встановленим у секціях 2 та 3 глави IV.

2. Інформація про харчові продукти, що їй надають у добровільному порядку, повинна відповідати таким вимогам:
- (a) вона не повинна вводити споживачів в оману, як зазначено у статті 7;
 - (b) вона не повинна бути незрозумілою чи заплутаною для споживача;
 - (c) вона, у відповідних випадках, повинна базуватися на відповідних наукових даних.
3. Комісія ухвалює імплементаційні акти щодо застосування вимог, зазначених у параграфі 2 цієї статті, стосовно такої інформації, що їй надають у добровільному порядку:
- (a) інформації про можливу та ненавмисну присутність у харчових продуктах речовин або продуктів, що спричиняють алергічні реакції або непереносимість;
 - (b) інформації, пов'язаної з придатністю харчових продуктів для вживання вегетаріанцями та веганами;
 - (c) зазначення референсних величин споживання для конкретних груп населення на додаток до референсних величин споживання, визначених у додатку XIII; та

▼MI

- (d) інформації про відсутність чи зменшену присутність глютену в харчових продуктах.

▼V

Такі імплементаційні акти ухвалюють згідно з експертною процедурою, зазначеною у статті 48(2).

4. Для забезпечення належного інформування споживачів у випадках, коли оператори ринку харчових продуктів надають інформацію про харчові продукти в добровільному порядку, але різними способами, що може заплутувати споживачів або вводити їх в оману, Комісія може шляхом ухвалення делегованих актів відповідно до статті 51 передбачити випадки надання інформації в добровільному порядку додатково до випадків, зазначених у параграфі 3 цієї статті.

Стаття 37

Представлення

Інформація, що їй надають у добровільному порядку, не повинна зменшувати площу поверхні, необхідну для подання обов'язкової інформації про харчові продукти.

ГЛАВА VI

НАЦІОНАЛЬНІ ІНСТРУМЕНТИ

Стаття 38

Національні інструменти

1. У частині питань, які конкретно гармонізує цей Регламент, держави-члени не можуть ані ухвалювати, ані зберігати національні інструменти, якщо їх прямо не дозволено правом Союзу. Такі національні інструменти не можуть створювати перешкод для вільного руху товарів, включно з дискримінацією товарів з інших держав-членів.
2. Без обмеження статті 39, держави-члени можуть ухвалювати національні інструменти стосовно питань, які конкретно не гармонізовані цим Регламентом, за умови, що такі інструменти не забороняють, не ускладнюють або не обмежують вільного руху товарів, які відповідають положенням цього Регламенту.

Стаття 39

Національні інструменти щодо додаткових обов'язкових даних

1. На додаток до обов'язкового набору даних, зазначеного у статті 9(1) та у статті 10, держави-члени можуть відповідно до процедури, встановленої у статті 45, ухвалити інструменти, що зобов'язують надавати додаткові обов'язкові дані для певних типів або категорій харчових продуктів, якщо це обґрунтовано принаймні одним із такого:
 - (a) охороною громадського здоров'я;
 - (b) захистом споживачів;
 - (c) запобіганням шахрайству;
 - (d) охороною промислових чи комерційних прав власності, зазначень місця походження, зареєстрованих зазначень походження та запобіганням недобросовісній конкуренції.
2. У спосіб, передбачений параграфом 1, держави-члени можуть запроваджувати інструменти стосовно обов'язкового зазначення країни походження або місця походження харчових продуктів лише у разі, якщо існує доведений зв'язок між певними якісними характеристиками харчового продукту та його походженням. Одночасно з повідомленням про такі інструменти Комісії, держави-члени надають докази того, що більшість споживачів надають такій інформації істотного значення.

Стаття 40

Молоко та молочні продукти

Держави-члени можуть ухвалювати інструменти відступаючи від положень статті 9(1) та статті 10(1) у разі молока та молочних продуктів, представлених у скляних пляшках для повторного використання.

Вони повинні без затримки надавати Комісії тексти таких інструментів.

Стаття 41

Алкогольні напої

До ухвалення положень Союзу, зазначених у статті 16(4), держави-члени можуть зберігати національні інструменти щодо переліків інгредієнтів для напоїв, що містять більше ніж 1,2% за об'ємною часткою спирту.

Вираження чистої кількості

За відсутності положень Союзу, зазначених у статті 23(2) стосовно вираження чистої кількості для конкретних харчових продуктів в інший спосіб, ніж передбачено статтею 23(1), держави-члени можуть зберегти національні інструменти, ухвалені до 12 грудня 2011 року.

До 13 грудня 2014 року держави-члени повинні поінформувати Комісію про такі інструменти. Комісія доводить їх до відома інших держав-членів.

Добровільне зазначення референсних величин споживання для конкретних груп населення

До ухвалення положень Союзу, зазначених у пункті (с) статті 36(3), держави-члени можуть ухвалювати національні інструменти стосовно добровільного зазначення референсних величин споживання для конкретних груп населення.

Держави-члени повинні надавати Комісії тексти таких інструментів без затримки.

Національні інструменти щодо нефасованих харчових продуктів

1. Якщо харчові продукти пропонують для продажу кінцевому споживачу або закладу громадського харчування у нефасованому вигляді, або якщо харчові продукти запаковують на прохання споживача за місцем продажу, або якщо їх запаковано для прямого продажу:

- (а) надання даних, указаних в пункті (с) статті 9(1), є обов'язковим;
- (б) надання інших даних, зазначених у статтях 9 та 10, не є обов'язковим, якщо держава-член ухвалила національні інструменти, що встановлюють вимогу надання деяких чи всіх таких даних або елементів таких даних.

2. Держави-члени можуть ухвалити національні інструменти щодо способів надання таких даних або елементів таких даних, зазначених у параграфі 1, та, у відповідних випадках, їхньої форми вираження та представлення.

3. Держави-члени повинні без затримки надавати Комісії тексти інструментів, зазначених у пункті (б) параграфа 1 та у параграфі 2.

Процедура нотифікації

1. У разі покликання на цю статтю, держава-член, яка вважає за необхідне ухвалити нове законодавство щодо інформації про харчові продукти, повинна заздалегідь повідомляти Комісію та інші держави-члени про інструменти, які вона має намір ухвалити, а також надавати причини, що обґрунтовують їх необхідність.

2. Комісія проводить консультації з Постійним комітетом з харчового ланцюга та здоров'я тварин, створеним згідно зі статтею 58(1) Регламенту (ЄС) № 178/2002, якщо вона вважає, що такі консультації принесуть користь, або на запит держави-члена. У такому разі Комісія забезпечує прозорість такого процесу для всіх стейкхолдерів.

3. Держави-члени, яка вважає за необхідне ухвалити нове законодавство щодо інформації про харчові продукти, може ухвалити заплановані інструменти лише через 3 місяці після повідомлення, передбаченого в параграфі 1, за умови, що від Комісії не надійшло негативного висновку.

4. Якщо Комісія надала негативний висновок, та до завершення періоду, зазначеного в параграфі 3 цієї статті, Комісія повинна ініціювати експертну процедуру, зазначену у статті 48(2), для визначення того, чи можуть заплановані інструменти бути імплементовані за умови, якщо необхідно, внесення належних змін до них.

5. Директиву Європейського Парламенту і Ради 98/34/ЄС від 22 червня 1998 року про встановлення процедури для надання інформації в сфері технічних стандартів та регламентів та про правила щодо послуг інформаційного суспільства (13) не застосовують до інструментів, що підпадають під процедуру нотифікації, визначену в цій статті.

ГЛАВА VII

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ, ВНЕСЕННЯ ЗМІН ТА ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Внесення змін до додатків

Для врахування технічного прогресу, розвитку науки, змін у здоров'ї споживачів або змін у потребах споживачів у інформації, та з дотриманням положень статті 10(2) та статті 21(2) щодо внесення змін до додатків II та III, Комісія може шляхом ухвалення делегованих актів згідно зі статтею 51 вносити зміни до додатків цього Регламенту.

Перехідний період та дата застосування імплементативних інструментів або делегованих актів

1. Без обмеження параграфа 2 цієї статті, під час здійснення повноважень, наданих згідно з цим Регламентом щодо ухвалення інструментів у формі імплементативних актів відповідно до експертної процедури, зазначеної у статті 48(2) або у формі делегованих актів відповідно до статті 51, Комісія повинна:

- (а) встановлювати належний перехідний період для застосування нових інструментів, протягом якого харчові продукти, що містять етикетки, які не відповідають новим інструментам, можуть бути введені в обіг, та після завершення якого продаж запасів таких продуктів, які були введені в обіг до завершення перехідного періоду, можна продовжувати до їх вичерпання; та
- (б) забезпечувати, щоб такі інструменти починали застосовуватися з 1 квітня будь-якого календарного року.

2. Параграф 1 не застосовують у випадках, коли відповідні інструменти, зазначені у вказаному параграфі, ухвалені з причин нагального характеру у зв'язку із захистом громадського здоров'я.

Стаття 48

Комітет

1. Комісії надає допомогу Постійний комітет з харчового ланцюга та здоров'я тварин, утворений згідно зі статтею 58(1) Регламенту (ЄС) № 178/2002. Такий Комітет є комітетом у розумінні Регламенту (ЄС) № 182/2011.

2. У разі покликання на цей параграф, застосовують статтю 5 Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Якщо Комітет не надає жодного висновку, Комісія не ухвалює проєкт імплементаційного акта, і застосовується третій підпараграф статті 5(4) Регламенту (ЄС) № 182/2011.

Стаття 49

Внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1924/2006

Перший та другий параграфи статті 7 Регламенту (ЄС) № 1924/2006 викласти в такій редакції:

«Маркування поживної цінності продуктів, на яких зазначають твердження про поживну цінність та/або користь для здоров'я, є обов'язковим, за винятком реклами загального характеру. Інформація, яка має бути надана, складається з інформації, визначеної у статті 30(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 від 25 жовтня 2011 року про надання споживачам інформації про харчові продукти (⁴¹). Якщо твердження про поживну цінність та/або користь для здоров'я стосується поживної речовини, зазначеної у статті 30(2) Регламенту (ЄС) № 1169/2011, кількість такої поживної речовини повинна бути вказана, як це передбачено статтями 31–34 згаданого Регламенту.

Кількість (кількості) речовини (речовин), якої (яких) стосується твердження про поживну цінність або користь для здоров'я, що не зазначена у маркуванні поживної цінності, повинна бути вказана в тому самому полі видимості, що й маркування поживної цінності, і виражена, як це передбачено статтями 31, 32 та 33 Регламенту (ЄС) № 1169/2011. Одиниці вимірювання, які використовують для вираження кількості речовини, повинні бути відповідними для конкретних обумовлених речовин.

Стаття 50

Внесення змін до Регламенту (ЄС) № 1925/2006

Параграф 3 статті 7 Регламенту (ЄС) № 1925/2006 викласти в такій редакції:

«3. Маркування поживної цінності продуктів, до яких було додано вітаміни та мінерали та які підпадають під дію цього Регламенту, є обов'язковим. Інформація, яка має бути надана, складається з інформації, визначеної у статті 30(1) Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 від 25 жовтня 2011 року про надання споживачам інформації про харчові продукти (⁴²), та загальної кількості присутніх вітамінів і мінералів на момент їх додавання до харчового продукту.

Стаття 51

Здійснення делегованих повноважень

1. Повноваження на ухвалення делегованих актів надано Комісії відповідно до умов, встановлених у цій статті.
2. Повноваження ухвалювати делеговані акти, зазначені у статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46, надано Комісії на п'ятирічний період, починаючи з 12 грудня 2011 року. Комісія складає звіт про здійснення делегованих повноважень не пізніше ніж за дев'ять місяців до закінчення п'ятирічного періоду. Делеговані повноваження автоматично подовжуються на періоди такої самої тривалості, якщо Європейський Парламент або Рада не ухвалюють рішення проти такого подовження не пізніше, ніж за три місяці до закінчення кожного такого періоду.
3. Делеговані повноваження, зазначені у статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46, можуть бути в будь-який час відкликані Європейським Парламентом або Радою. Рішення про відкликання припиняє делеговані повноваження, вказані в такому рішенні. Воно набуває чинності в день, наступний після публікації цього рішення в *Офіційному віснику Європейського Союзу*, або в пізнішу дату, вказану в самому рішенні. Воно не впливає на чинність будь-яких делегованих актів, які вже введені в дію.
4. Як тільки Комісія ухвалює делегований акт, вона надає його одночасно Європейському Парламенту і Раді.
5. Делегований акт, ухвалений відповідно до положень статті 9(3), статті 10(2), статті 12(3), статті 13(4), статті 18(5), статті 19(2), статті 21(2), статті 23(2), статті 30(6), статті 31(2), статті 36(4) і статті 46, набуває чинності, лише якщо з боку Європейського Парламенту чи Ради впродовж двох місяців з дати повідомлення Європейського Парламенту й Ради про цей акт, не було висловлено жодних заперечень, або якщо ще до закінчення цього періоду і Європейський Парламент, і Рада повідомили Комісії, що вони не заперечуватимуть. Такий період подовжують на 2 місяці за ініціативою Європейського Парламенту або Ради.

Стаття 52

Екстрена процедура

1. Делеговані акти, ухвалені за цією статтею, набувають чинності невідкладно і застосовуються, допоки не буде внесено жодних заперечень згідно з параграфом 2. У нотифікації Європейському Парламенту і Раді делегованого акта повинні бути вказані причини використання екстреної процедури.
2. Як Європейський Парламент, так і Рада можуть висувати заперечення щодо делегованого акта згідно з процедурою, зазначеною у статті 51(5). У такому разі Комісія скасовує акт одразу після отримання від Європейського Парламенту або Ради повідомлення про рішення щодо заперечення.

Стаття 53

Скасування

1. Директиви 87/250/ЄЕС, 90/496/ЄЕС, 1999/10/ЄС, 2000/13/ЄС, 2002/67/ЄС та 2008/5/ЄС і Регламент (ЄС) № 608/2004 скасовано з 13 грудня 2014 року.
2. Покликання на скасовані акти необхідно тлумачити як покликання на цей Регламент.

Перехідні положення

1. Харчові продукти, введені в обіг або марковані до 13 грудня 2014 року, які не відповідають вимогам цього Регламенту, можуть реалізовуватися до вичерпання їхніх запасів.

Харчові продукти, введені в обіг або марковані до 13 грудня 2016 року, які не відповідають вимогам, встановленим у пункті (І) статті 9(1), можуть реалізовуватися до вичерпання їхніх запасів.

Харчові продукти, введені в обіг або марковані до 1 січня 2014 року, які не відповідають вимогам, встановленим у частині В додатка VI, можуть реалізовуватися до вичерпання їхніх запасів.

2. Якщо в період між 13 грудня 2014 року та 13 грудня 2016 року інформація про поживну цінність надається на добровільній основі, вона повинна відповідати статтям 30–35.

3. Незважаючи на положення Директиви 90/496/ЄЕС, статті 7 Регламенту (ЄС) № 1924/2006 та статті 7(3) Регламенту (ЄС) № 1925/2006, харчові продукти, марковані відповідно до статей 30–35 цього Регламенту, можуть бути введені в обіг до 13 грудня 2014 року.

Незважаючи на положення Регламенту Комісії (ЄС) № 1162/2009 від 30 листопада 2009 року про встановлення перехідних положень для імплементації регламентів Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 853/2004, (ЄС) № 854/2004 та (ЄС) № 882/2004 ([14](#)), харчові продукти, марковані відповідно до частини В додатка VI до цього Регламенту, можуть бути введені в обіг до 1 січня 2014 року.

Стаття 55

Набуття чинності і дата застосування

Цей Регламент набуває чинності на 20-й день після його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

Він застосовується з 13 грудня 2014 року, за винятком пункту (І) статті 9(1), який застосовується з 13 грудня 2016 року, та частини В додатка VI, яка застосовується з 1 січня 2014 року.

Цей Регламент обов'язковий у повному обсязі та підлягає прямому застосуванню у всіх державах-членах.

ДОДАТОК I

СПЕЦІАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

Як зазначено у статті 2(4)

1. «інформація про поживну цінність» або «маркування поживної цінності» означає інформацію про:
 - (а) енергетичну цінність; або
 - (б) енергетичну цінність та лише одну або більше з таких поживних речовин:
 - жири (насичені, мононенасичені, поліненасичені),
 - вуглеводи (цукри, поліоли, крохмаль),
 - сіль,
 - харчові волокна,
 - білки,
 - будь-які вітаміни або мінерали, перелічені в пункті 1 частини А додатка XIII, та присутні у значних кількостях, як визначено в пункті 2 частини А додатка XIII,
2. «жири» означає загальну кількість ліпідів, включно з фосфоліпідами;
3. «насичені жири» означає жирні кислоти без подвійних зв'язків;
4. «транс-жири» означає жирні кислоти зі щонайменше одним некон'югованим (тобто, перерваним щонайменше однією метиленовою групою) подвійним зв'язком вуглець-вуглець у транс-конфігурації;
5. «мононенасичені жири» означає жирні кислоти з одним подвійним цис-зв'язком;
6. «поліненасичені жири» означає жирні кислоти з двома або більше подвійними цис-зв'язками;
7. «вуглеводи» означає будь-які вуглеводи, які беруть участь в обміні речовин в організмі людини, включно з поліолами;
8. «цукри» означає всі моносахариди та дисахариди, що містяться в харчовому продукті, за винятком поліолів;
9. «поліоли» означає спирти, що містять більше ніж дві гідроксильні групи;
10. «білки» означає вміст білку, обчислений за формулою: білок = загальний азот за Кьельдалем × 6,25;
11. «сіль» означає еквівалентний вміст солі, обчислений за формулою: сіль = натрій × 2,5;
12. «харчові волокна» означає вуглеводневі полімери з трьома або більше мономерними ланками, які не перетравлюються й не всмоктуються в тонкій кишці людини та належать до таких категорій:
 - їстівні вуглеводневі полімери, які природно містяться у харчових продуктах, що їх споживає людина,
 - їстівні вуглеводневі полімери, отримані з харчової сировини фізичними, ферментативними або хімічними засобами, і які характеризуються науково доведеною сприятливою фізіологічною дією,
 - їстівні синтетичні вуглеводневі полімери, які характеризуються науково доведеною сприятливою фізіологічною дією,
13. «середнє значення» означає значення, яке якнайкраще представляє вміст поживної речовини у певному харчовому продукті і відображає сезонні коливання, динаміку споживання та інші чинники, що можуть спричинити коливання фактичного значення.

ДОДАТОК II

РЕЧОВИНИ АБО ПРОДУКТИ, ЩО СПРИЧИНЯЮТЬ АЛЕРГІЧНІ РЕАКЦІЇ АБО НЕПЕРЕНОСИМІСТЬ

VM2

1. Злаки, що містять глютен, а саме: пшениця (такі як пшениця спельта та камут), жито, ячмінь, овес або їх гібридні види, а також продукти з них, крім:
 - (a) сиропів глюкози на основі пшениці, включно з декстрозою (15);
 - (b) мальтодекстринів на основі пшениці (15);
 - (c) сиропів глюкози на основі ячменю;
 - (d) зернових, що їх використовують для виробництва спиртових дистилятів, включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
2. Ракоподібні та продукти з ракоподібних;
3. Яйця та продукти з яєць;
4. Риба та продукти з риби, крім:
 - (a) риб'ячого желатину, що його використовують як носій для вітамінів або каротиноїдних препаратів;
 - (b) риб'ячого желатину або риб'ячого клею, що його використовують як освітлювач для пива та вина;
5. Арахіс та продукти з арахісу;
6. Соеві боби та продукти з них, крім:
 - (a) повністю рафінованих соєвої олії та жиру (15);
 - (b) природних змішаних токоферолів (E306), природного D-альфа-токоферолу, природного D-альфа-токоферолу ацетату та природного D-альфа-токоферолу сукцинату, джерелом яких є соя;
 - (c) фітостеролів та ефірів фітостеролів, що походять з рослинної олії, джерелом якої є соя;
 - (d) рослинного естер станолу, виробленого зі стеролів рослинної олії, джерелом якої є соя;
7. Молоко та продукти з молока (включно з лактозою), крім:
 - (a) сироватки, що її використовують для виробництва спиртових дистилятів, включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
 - (b) лактитолу;
8. Горіхи, а саме: мигдаль (*Amygdalus communis* L.), лісовий горіх (*Corylus avellana*), горіх грецький (*Juglans regia*), кеш'ю (*Anacardium occidentale*), пекан (*Carya illinoensis* (Wangenh.) K. Koch), бразильський горіх (*Bertholletia excelsa*), фісташка (*Pistacia vera*), макадамія або горіхи Квінсленда (*Macadamia ternifolia*), а також продукти з таких горіхів, крім горіхів, що їх використовують для виробництва спиртових дистилятів, включно з етиловим спиртом сільськогосподарського походження;
9. Селера та продукти з селери;
10. Гірчиця та продукти з гірчиці;
11. Насіння кунжуту та продукти з насіння кунжуту;
12. Двоокис сірки та сульфіти у концентрації понад 10 мг/кг або 10 мг/л у розрахунку на сумарний обсяг оксиду сірки (SO₂), що розраховуються для продуктів, які пропонують як готові до споживання або відновлені згідно з інструкціями виробників;
13. Люпин та продукти з люпину;
14. Молюски та продукти з молюсків.

ДОДАТОК III

ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЯКІ ПОВИННА МІСТИТИ ДОДАТКОВІ ДАНІ

ТИПИ КАТЕГОРІЯ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ	АБО	ДОДАТКОВІ ДАНІ
1. Харчові продукти, запаковані в середовищі певних газів		
1.1. продукти, придатності подовжено допомогою	Харчові строк яких за	«запаковано в захисному середовищі».

консервуючих газів, використання яких дозволено Регламентом № 1333/2008. (ЄС)	
2. Харчові продукти, що містять підсолоджувачі	
2.1. Харчові продукти, що містять підсолоджувач або підсолоджувачі, використання яких дозволено Регламентом № 1333/2008. (ЄС)	«з підсолоджувачем(ами)»; таке твердження має супроводжувати назву харчового продукту.
2.2. Харчові продукти, що містять доданий цукор або цукри і підсолоджувач або підсолоджувачі, використання яких дозволено Регламентом № 1333/2008. (ЄС)	«з цукром(ами) та підсолоджувачем(ами)»; таке твердження має супроводжувати назву харчового продукту.
2.3. Харчові продукти, що містять аспартам або сіль аспартам-ацесульфаму, використання яких дозволено Регламентом № 1333/2008. (ЄС)	«містить аспартам (джерело фенілаланіну)»; зазначають на етикетці, якщо аспартам або сіль аспартам-ацесульфаму зазначені в переліку інгредієнтів лише індексом із номером E. «містить джерело фенілаланіну»; зазначають на етикетці, якщо аспартам або сіль аспартам-ацесульфаму зазначені в переліку інгредієнтів під своєю назвою.
2.4. Харчові продукти, що містять понад 10% доданих поліолів, використання яких дозволено Регламентом № 1333/2008. (ЄС)	«надмірне споживання може спричинити проносний ефект».
3. Харчові продукти, що містять гліциризинову кислоту або амонієву сіль гліциризинової кислоти	
3.1. Кондитерські вироби або напої, що містять гліциризинову кислоту або амонієву сіль гліциризинової кислоти внаслідок додавання таких речовин або рослини локриці <i>Glycyrrhiza glabra</i> , у концентрації 100 мг/кг або 10 мг/л чи більше.	«містить локрицю»; зазначають одразу після переліку інгредієнтів, якщо слово «локриця» не включене до переліку інгредієнтів і не зазначене в назві харчового продукту. За відсутності переліку інгредієнтів таке твердження має супроводжувати назву харчового продукту.
3.2. Кондитерські вироби, що містять гліциризинову кислоту або амонієву сіль гліциризинової кислоти внаслідок додавання таких речовин або рослини локриці <i>Glycyrrhiza glabra</i> , у концентрації 4 г/кг або більше.	«містить локрицю — людям із гіпертонічною хворобою слід уникати надмірного споживання»; зазначають одразу після переліку інгредієнтів. За відсутності переліку інгредієнтів таке твердження має супроводжувати назву харчового продукту.
3.3. Напої, що містять гліциризинову кислоту або амонієву	«містить локрицю — людям із гіпертонічною хворобою слід уникати надмірного споживання»; зазначають одразу після переліку інгредієнтів. За відсутності переліку інгредієнтів таке твердження має супроводжувати назву харчового продукту.

<p>сіль гліциризинової кислоти внаслідок додавання таких речовин або рослини локриці <i>Glycyrrhiza glabra</i>, у концентрації 50 мг/л або більше, чи 300 мг/л або більше, якщо напої містять понад 1,2% за об'ємною часткою спирту (1).</p>	
<p>4. Напої з високим вмістом кофеїну або харчові продукти з додаванням кофеїну</p>	
<p>4.1. Напої, крім напоїв на основі кави, чаю чи екстрактів кави або чаю, назва яких включає слово «кава» або «чай», які:</p> <ul style="list-style-type: none"> — призначені для споживання без модифікації і містять кофеїн із будь-якого джерела у пропорції понад 150 мг/л, або — у концентрованій або сухій формі та після відновлення містять кофеїн із будь-якого джерела у пропорції понад 150 мг/л, 	<p>«Високий вміст кофеїну. Не рекомендовано для дітей, вагітних жінок або жінок у період лактації»; зазначають у тому самому полі видимості, що й назва напою, після чого в дужках та відповідно до статті 13(1) цього Регламенту зазначають вміст кофеїну в міліграмах на 100 мілілітрів.</p>
<p>4.2. Харчові продукти, інші ніж напої, до яких кофеїн доданий із фізіологічною метою.</p>	<p>«Містить кофеїн. Не рекомендовано для дітей або вагітних жінок»; зазначають у тому самому полі видимості, що й назва харчового продукту, після чого в дужках та відповідно до статті 13(1) зазначають вміст кофеїну в міліграмах на 100 г/мл. У разі дієтичних добавок, на маркованні вміст кофеїну виражають на порцію, рекомендовану для добового споживання.</p>
<p>5. Харчові продукти з добавками фітостеролів, естерів фітостеролів, фітостанолів та естерів фітостанолів</p>	
<p>5.1. Харчові продукти або інгредієнти харчових продуктів з добавками фітостеролів, естерів фітостеролів, фітостанолів або естерів фітостанолів</p>	<p>(1) «із додаванням рослинних стеролів» або «із додаванням рослинних станолів»; зазначають у тому самому полі видимості, що й назва харчового продукту;</p> <p>(2) кількісний вміст доданих фітостеролів, естерів фітостеролів, фітостанолів або естерів фітостанолів (виражений у % або у грамах вільних рослинних стеролів/рослинних станолів на 100 грамів або 100 мілілітрів харчового продукту) зазначають у переліку інгредієнтів; ► M2</p> <p>(3) твердження про те, що харчовий продукт не призначений для людей, які не мають контролювати рівень холестерину в крові; ◀</p> <p>(4) твердження про те, що люди, які приймають ліки для зниження рівня холестерину в крові, мають споживати продукт лише під наглядом лікаря;</p> <p>(5) добре видиме твердження про те, що харчовий продукт, зважаючи на його поживні властивості, не рекомендований для вагітних жінок, жінок у період лактації та дітей віком до п'яти років;</p> <p>(6) порада про споживання харчового продукту як складової частини збалансованого та різноманітного раціону, зокрема про регулярне споживання фруктів та овочів для підтримання в організмі належного рівня каротиноїдів;</p> <p>(7) у тому самому полі видимості, що й твердження, передбачене у пункті (3) вище, твердження про те, що слід уникати споживання добавок рослинних стеролів та рослинних станолів у кількості понад 3 г/доба;</p> <p>(8) визначення порції відповідного харчового продукту або відповідного інгредієнта харчового продукту (бажано у грамах або мілілітрах) із зазначенням кількісного вмісту рослинних стеролів та рослинних станолів, що міститься в кожній порції.</p>
<p>6. Заморожене м'ясо, заморожені м'ясні напівфабрикати та заморожені неперероблені продукти рибальства</p>	
<p>6.1. Заморожене м'ясо, заморожені м'ясні напівфабрикати та заморожені неперероблені продукти рибальства</p>	<p>дата замороження або дата першого заморожування у разі, якщо продукт було заморожено більше одного разу, відповідно до пункту (3) додатка X.</p>
<p>(1) Рівень застосовують до харчових продуктів, готових до споживання або відновлених згідно з інструкціями виробника.</p>	

ДОДАТОК IV

ВИЗНАЧЕННЯ ВИСОТИ МАЛИХ ЛІТЕР БЕЗ ВІНОСНИХ ЕЛЕМЕНТІВ

Висота малих літер без виносних елементів

Умовні позначення

1	Верхня лінія малих літер із верхнім виносним елементом
2	Верхня лінія великих літер
3	Верхня лінія малих літер
4	Нижня лінія шрифту
5	Нижня лінія малих літер із нижнім виносним елементом
6	Висота малих літер без виносних елементів
7	Розмір шрифту

ДОДАТОК V

ХАРЧОВІ ПРОДУКТИ, ЗВІЛЬНЕНІ ВІД ВИМОГИ НАДАВАТИ ОБОВ'ЯЗКОВУ ІНФОРМАЦІЮ ПРО ПОЖИВНУ ЦІННІСТЬ

1. Неперероблені продукти, що складаються з одного інгредієнта або однієї категорії інгредієнтів;
2. Перероблені продукти, які піддавалися лише одному виду перероблення — дозріванню, та які складаються з одного інгредієнта або однієї категорії інгредієнтів;
3. Вода, призначена для споживання людиною, у тому числі вода, до якої додано лише такі інгредієнти, як діоксид вуглецю та/або смако-ароматичні добавки;
4. Трави, спеції або їх суміші;
5. Сіль та її замінники;
6. Столові підсолоджувачі;
7. Продукти, охоплені Директивою Європейського Парламенту і Ради 1999/4/ЄС від 22 лютого 1999 року стосовно екстрактів кави та екстрактів цикорію (16), цілі або мелені зерна кави, цілі або мелені зерна кави без кофеїну;
8. Трав'яні та фруктові настоянки, чай, чай без кофеїну, розчинний чай або чайний екстракт, розчинний чай або чайний екстракт без кофеїну, які не містять інших доданих інгредієнтів, ніж смако-ароматичні добавки, що не змінюють поживну цінність чаю;
9. Ферментовані оцти та замінники оцту, включно з тими, в яких єдиними доданими інгредієнтами є смако-ароматичні добавки;
10. Смако-ароматичні добавки;
11. Харчові добавки;
12. Допоміжні матеріали для перероблення;
13. Харчові ензими;
14. Желатин;
15. Згущувачі для виробництва джемів;
16. Дріжджі;
17. Жувальні гумки;
18. Харчові продукти у пакованні або в контейнерах, найбільша поверхня яких має площу менше 25 см²;
19. Харчові продукти, у тому числі харчові продукти, виготовлені вручну, що їх постачають виробники у малих обсягах безпосередньо кінцевому споживачеві або місцевим закладам роздрібної торгівлі, які постачають їх безпосередньо кінцевим споживачам.

ДОДАТОК VI

НАЗВА ХАРЧОВОГО ПРОДУКТУ ТА СПЕЦИФІЧНІ СУПРОВІДНІ ДАНІ

ЧАСТИНА А — ОБОВ'ЯЗКОВІ ДАНІ, ЩО СУПРОВОДЖУЮТЬ НАЗВУ ХАРЧОВОГО ПРОДУКТУ

1. Назва харчового продукту повинна містити або супроводжуватися даними про фізичний стан харчового продукту або про специфічну обробку, якій його було піддано (наприклад, мелений, повторно заморожений, висушений методом сублимації, швидкозаморожений, концентрований, копчений) у всіх випадках, у яких опущення такої інформації може ввести покупця в оману.
2. Якщо харчовий продукт заморожувався, але продається розмороженим, назва продукту має супроводжуватися зазначенням «розморожений».

Ця вимога не поширюється на:

- (a) інгредієнти, присутні в готовому продукті;
- (b) харчові продукти, для яких заморожування є технологічно необхідним етапом виробничого процесу;
- (c) харчові продукти, розморожування яких не погіршує їхні безпечність та якість.

Цей пункт застосовують без обмеження пункту 1.

3. Харчові продукти, які піддавалися дії іонізуючого випромінювання, повинні бути позначені одним із таких зазначень: «опромінений» або «оброблений іонізуючим випромінюванням», або інші зазначення, вказані у Директиві Європейського Парламенту і Ради 1999/2/ЄС від 22 лютого 1999 року про наближення законодавств держав-членів стосовно харчових продуктів та харчових інгредієнтів, оброблених іонізуючим випромінюванням ([17](#)).
4. У разі харчових продуктів, у яких звичний для споживачів компонент або інгредієнт замінений іншим компонентом або інгредієнтом, на маркованні має бути чітко вказано, на доповнення до переліку інгредієнтів, що певний компонент або інгредієнт використаний для повної або часткової заміни іншого компонента або інгредієнта:
 - (a) поряд із назвою продукту; та
 - (b) з використанням розміру шрифту, в якому висота малих літер дорівнює щонайменше 75% висоти малих літер у назві продукту, і який є не меншим за мінімальний розмір шрифту, встановлений вимогами статті 13(2) цього Регламенту.
5. У разі м'ясних продуктів, м'ясних напівфабрикатів та продуктів рибальства з добавками білків включно з гідролізованими білками різного тваринного походження, назва харчового продукту має містити зазначення, що вказує на наявність у ньому таких білків та їхнє походження.
6. У разі м'ясних продуктів та м'ясних напівфабрикатів у формі відрубу, вирізки, шматка, порції або туші м'яса, назва харчового продукту має містити зазначення, що вказує на присутність доданої води, якщо додана вода становить 5% або більше маси готового продукту. Таке ж правило застосовується до продуктів рибальства та підготовлених продуктів рибальства у формі відрубу, вирізки, шматка, порції, філе або цілого продукту рибальства.
7. М'ясні продукти, м'ясні напівфабрикати та продукти рибальства, які можуть справляти враження, що вони нібито є цілою частиною м'яса чи риби, але насправді складаються з різних частин, поєднаних разом за допомогою інших інгредієнтів, включно з харчовими добавками та харчовими ензимами або іншими засобами, повинні містити таке зазначення:

болгарською : «формовано месо» та «формована риба»;
мовою

▼C2

іспанською : «elaborado a partir de piezas de carne» та «elaborado a partir de piezas de pescado»;
мовою

▼B

чеською : «ze spojovaných kousků masa» та «ze spojovaných kousků rybího masa»;
мовою

данською : «Sammensat af stykker af kød» та «Sammensat af stykker af fisk»;
мовою

німецькою : «aus Fleischstücken zusammengefügt» та «aus Fischstücken zusammengefügt»;
мовою

естонською : «liidetud liha» та «liidetud kala»;
мовою

грецькою : «μορφολογημένο κρέας» та «μορφολογημένο ψάρι»;
мовою

англійською : «formed meat» та «formed fish»/ «продукт формований із м'яса» та «продукт формований із риби»;
мовою/
українською
мовою

французькою : «viande reconstituée» та «poisson reconstitué»;
мовою

ірландською : «ríosaí feola ceangailte» та «ríosaí éisc ceangailte»;
мовою

італійською : «carne ricomposta» та «pesce ricomposto»;
мовою

латвійською : мовою	«formēta gaļa» та «formēta zivs»;
литовською : мовою	«sudarytas (-a) iš mėsos gabalų» та «sudarytas (-a) iš žuvis gabalų»;
угорською : мовою	«darabokból újraformázott hús» та «darabokból újraformázott hal»;
мальтійською : мовою	«laħam rikostitwit» та «ħut rikostitwit»;
нідерландською : мовою	«samengesteld uit stukjes vlees» та «samengesteld uit stukjes vis»;
польською : мовою	«z połączonych kawałków mięsa» та «z połączonych kawałków ryby»;
португальською : мовою	«carne reconstituída» та «peixe reconstituído»;
румунською : мовою	«carne formată» та «carne de pește formată»;

VC2

словацькою : мовою	«zo spájaných kúskov mäsa» та «zo spájaných kúskov ryby»;
-----------------------	---

VB

словенською : мовою	«sestavljeno, iz koščkov oblikovano meso» та «sestavljene, iz koščkov oblikovane ribe»;
фінською : мовою	«paloista yhdistetty liha» та «paloista yhdistetty kala»;
шведською : мовою	«sammanfogade bitar av kött» та «sammanfogade bitar av fisk».

ЧАСТИНА В — СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ПОЗНАЧЕННЯ «ПОДРІБНЕНЕ (СІЧЕНЕ, РУБЛЕНЕ) М'ЯСО»

1. Критерії складу, що перевіряються на основі середньодобових значень:

	Вміст жиру	Співвідношення вмісту колагену до вмісту м'ясних білків ⁽¹⁾
— пісне подрібнене (січене, рублене) м'ясо	≤ 7 %	≤ 12 %
— чиста подрібнена (січена, рублена) яловичина,	≤ 20 %	≤ 15 %
— подрібнене (січене, рублене) м'ясо, що містить свинину,	≤ 30 %	≤ 18 %
— подрібнене (січене, рублене) м'ясо інших видів,	≤ 25 %	≤ 15 %
⁽¹⁾ Співвідношення вмісту колагену до вмісту м'ясних білків виражається як відсотковий вміст колагену у м'ясному білку. Вміст колагену у тваринному білку обчислюють шляхом множення вмісту гідроксипроліну на коефіцієнт 8.		

2. На додаток до вимог, встановлених у главі IV секції V додатка III до Регламенту (ЄС) № 853/2004, на маркованні наводять такі фрази:

— «частка вмісту жиру менше ...»,

— «співвідношення вмісту колагену до вмісту м'ясних білків менше ...»,

3. Держави-члени можуть дозволити введення в обіг на своїх національних ринках подрібненого (січеного, рубленого) м'яса, яке не відповідає критеріям, встановленим у пункті 1 цієї частини, із використанням національного маркування, яке не можна сплутати з маркуванням, передбаченим у статті 5(1) Регламенту (ЄС) № 853/2004.

ЧАСТИНА С — СПЕЦІАЛЬНІ ВИМОГИ ДО ЗАЗНАЧЕННЯ ОБОЛОНОК КОВБАС І СОСІСОК

У разі використання в ковбасах і сосисках неїстівних оболонок, надання інформації про це є обов'язковим.

ДОДАТОК VII

ЗАЗНАЧЕННЯ ТА ПОЗНАЧЕННЯ ІНГРЕДІЄНТІВ

ЧАСТИНА А — СПЕЦІАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ ЩОДО ЗАЗНАЧЕННЯ ІНГРЕДІЄНТІВ У ПОРЯДКУ ЗМЕНШЕННЯ МАСИ

Категорія інгредієнта	Положення стосовно зазначення інгредієнта за масою
1. Додана вода і леткі продукти	Наводяться впорядкованими за масою в готовому продукті. Кількість води, доданої до харчового продукту як інгредієнт, обчислюється шляхом відрахування від загальної кількості готового продукту загальної кількості інших використаних інгредієнтів. Обчислення доданої води не вимагається, якщо її маса не перевищує 5% маси готового продукту. Цей відступ не застосовується до м'яса, м'ясних напівфабрикатів, неперероблених продуктів рибальства і неперероблених двостулкових молюсків
2. Інгредієнти, що використовуються у концентрованих або дегідратованих формі та були відновлені у процесі виробництва	Можуть наводитися впорядкованими за масою, визначеною перед їх концентрацією або зневодненням
3. Інгредієнти, що використовуються в концентрованих або дегідратованих харчових продуктах, які призначені для відновлення шляхом додавання води	Можуть наводитися в порядку їх пропорційного вмісту у відновленому продукті, за умови що перелік інгредієнтів супроводжується словами «інгредієнти відновленого продукту» або «інгредієнти готового до використання продукту»
4. Фрукти, овочі або гриби, якщо жоден з таких продуктів істотно не переважає за масою, що використовуються у співвідношеннях, які з великою ймовірністю можуть змінюватися, у разі їх використання в сумішах як інгредієнтів харчового продукту	У переліку інгредієнтів можуть бути згруповані під зазначенням «фрукти», «овочі» або «гриби», після якого зазначаються слова «у змінних пропорціях», а потім одразу наводиться перелік присутніх фруктів, овочів або грибів. У такому разі суміш має бути включена до переліку інгредієнтів відповідно до статті 18(1) на основі загальної маси присутніх фруктів, овочів або грибів
5. Суміші спецій або трав, жодна з яких істотно не переважає за масою	Можуть наводитися в довільному порядку, за умови що перелік інгредієнтів супроводжується словами «у змінній пропорції»
6. Інгредієнти, частка яких у готовому продукті становить менше 2%	Можуть наводитися в довільному порядку після інших інгредієнтів
7. Інгредієнти, що є подібними або взаємозамінними, які можуть бути використані у виробництві або приготуванні харчового продукту без зміни його складу, природи та цінності для споживача, якщо їх частка у готовому продукті становить менше 2%	У переліку інгредієнтів позначаються словами «містить... та/або...», якщо щонайменше один із не більше ніж двох таких інгредієнтів присутній у готовому продукті. Це положення не поширюється на харчові добавки або інгредієнти, зазначені в частині С цього додатка, а також на речовини або продукти, зазначені в додатку II, що спричиняють алергічні реакції або непереносимість
8. Рафіновані олії рослинного походження	У переліку інгредієнтів можуть бути згруповані під зазначенням «рослинні олії», одразу після якого наводиться перелік рослин, із яких вони походять, після якого можуть зазначитися слова «у змінних пропорціях». У разі згрупування рослинні олії включаються до переліку інгредієнтів відповідно до статті 18(1) на основі загальної маси присутніх рослинних олій. Зазначення у маркуванні гідрогенізованої олії обов'язково супроводжується словами «повністю гідрогенізована» або «частково гідрогенізована»
9. Рафіновані жири рослинного походження	У переліку інгредієнтів можуть бути згруповані під зазначенням «рослинні жири», одразу після якого наводиться перелік рослин, із яких вони походять, після якого можуть зазначитися слова «у змінних пропорціях». У разі згрупування рослинні жири включаються до переліку інгредієнтів відповідно до статті 18(1) на основі загальної маси присутніх рослинних жирів. Зазначення у маркуванні гідрогенізованого жиру обов'язково супроводжується словами «повністю гідрогенізований» або «частково гідрогенізований»

ЧАСТИНА В — ПОЗНАЧЕННЯ ПЕВНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ НАЗВОЮ КАТЕГОРІЇ ЗАМІСТЬ НАЗВИ ІНГРЕДІЄНТА

Без обмеження статті 21, інгредієнти, що належать до однієї з категорій харчових продуктів, зазначених нижче, які є складовими іншого харчового продукту, можуть позначатися назвою такої категорії, а не конкретною назвою.

Найменування категорії харчових продуктів	Позначення
1. Рафіновані олії тваринного походження	«Олія» разом із прикметником «тваринна» або зазначенням тварини походження. Зазначення у маркуванні гідрогенізованої олії обов'язково супроводжується словами «повністю гідрогенізована» або «частково гідрогенізована»
2. Рафіновані жири тваринного походження	«Жир» разом із прикметником «тваринний» або зазначенням тварини походження. Зазначення у маркуванні гідрогенізованого жиру обов'язково супроводжується словами «повністю гідрогенізований» або «частково гідрогенізований»
3. Борошняні суміші, отримані з двох або більше видів зернових	«Борошно», одразу після якого наводиться перелік видів зернових, із яких його вироблено, за масою у порядку зменшення
4. Крохмалі та крохмалі, модифіковані фізичним способом або за допомогою ензимів	«Крохмаль»
5. Риба усіх видів, якщо риба є інгредієнтом іншого харчового продукту, за умови що в назві і представленні такого харчового продукту не зазначається конкретний вид риби	«Риба»
6. Сир усіх сортів, якщо сир або суміш сирів є інгредієнтом іншого харчового продукту, за умови що в назві і представленні такого харчового продукту не зазначається конкретний сорт сиру	«Сир»
7. Усі спеції, маса яких у харчовому продукті не перевищує 2%	«Спеції» або «суміш спецій»
8. Усі трави або частини трав, маса яких у харчовому продукті не перевищує 2%	«Трава(и)» або «суміш трав»
9. Усі типи складових, що використовуються для виробництва гумової основи для жувальної гумки	«Гумова основа»
10. Усі види випеченої крихти із зернових продуктів	«Паніровка» або «панірувальні сухарі» залежно від випадку
11. Усі види цукрози	«Цукор»
12. Безводна декстроza або моногідрат декстрози	«Декстроza»
13. Сироп глюкози або безводний сироп глюкози	«Сироп глюкози»
14. Усі типи молочних білків (казеїни, казеїнати та білки молочної сироватки) та їх суміші	«Молочні білки»

15. Какао-масло, вироблене шляхом віджимання, шнека або рафіноване масло-какао	«Какао-масло»												
16. Усі види вина, охоплені додатком ХІв до Регламенту (ЄС) № 1234/2007 ⁽¹⁾ .	«Вино»												
<p>17. Скелетні м'язи ⁽²⁾ ссавців та птахів видів, придатних для споживання людиною разом із натурально включеними або прилеглими сполучними тканинами, якщо вони є інгредієнтом інших харчових продуктів, у яких загальний вміст жиру та сполучної тканини не перевищує зазначених нижче значень.</p> <p>Максимальний вміст жиру та сполучної тканини для інгредієнтів, що позначаються словом «м'ясо»:</p> <table border="1" data-bbox="539 389 906 1335"> <thead> <tr> <th data-bbox="539 389 651 546">Види м'яса</th> <th data-bbox="651 389 719 546">Вміст жиру</th> <th data-bbox="719 389 906 546">Співвідношення вмісту колагену до м'ясних білків ⁽¹⁾</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td data-bbox="539 546 651 931">— М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних видів тварин, у яких переважає м'ясо ссавців,</td> <td data-bbox="651 546 719 931">25%</td> <td data-bbox="719 546 906 931">25%</td> </tr> <tr> <td data-bbox="539 931 651 1005">— М'ясо свиней,</td> <td data-bbox="651 931 719 1005">30%</td> <td data-bbox="719 931 906 1005">25%</td> </tr> <tr> <td data-bbox="539 1005 651 1102">— М'ясо птиці та кролів,</td> <td data-bbox="651 1005 719 1102">15%</td> <td data-bbox="719 1005 906 1102">10%</td> </tr> </tbody> </table> <p data-bbox="539 1102 906 1335">⁽¹⁾ Співвідношення вмісту колагену до вмісту м'ясних білків виражається як відсотковий вміст колагену у м'ясному білку. Вміст колагену у тваринному білку обчислюють шляхом множення вмісту гідроксипроліну на коефіцієнт 8.</p> <p data-bbox="118 1335 1326 1420">Якщо максимальні обмеження перевищено, але при цьому виконано всі інші критерії визначення «м'яса», вміст «... м'яса» має бути відповідно скоригований у бік зменшення, а в переліку інгредієнтів має згадуватися, на додаток до терміну «... м'ясо», наявність жиру та/або сполучної тканини.</p> <p data-bbox="118 1420 1326 1458">Із цього визначення виключені продукти, які підпадають під визначення «м'ясо механічного обвалювання».</p>	Види м'яса	Вміст жиру	Співвідношення вмісту колагену до м'ясних білків ⁽¹⁾	— М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних видів тварин, у яких переважає м'ясо ссавців,	25%	25%	— М'ясо свиней,	30%	25%	— М'ясо птиці та кролів,	15%	10%	«... м'ясо» та назва (назви) ⁽³⁾ видів тварин, із яких м'ясо походить
Види м'яса	Вміст жиру	Співвідношення вмісту колагену до м'ясних білків ⁽¹⁾											
— М'ясо ссавців (крім кролів та свиней) та суміші м'яса різних видів тварин, у яких переважає м'ясо ссавців,	25%	25%											
— М'ясо свиней,	30%	25%											
— М'ясо птиці та кролів,	15%	10%											
18. Усі типи продуктів, що підпадають під визначення «м'ясо механічного обвалювання»	«м'ясо механічного обвалювання» та назва (назви) ⁽³⁾ видів тварин, із яких м'ясо походить												

⁽¹⁾ Регламент Ради (ЄС) № 1234/2007 від 22 жовтня 2007 року про запровадження спільної організації сільськогосподарських ринків та про спеціальні положення для певних сільськогосподарських продуктів (Регламент про спільну організацію ринків) (ОВ L 299, 16.11.2007, с. 1).

⁽²⁾ Діафрагма та жувальні м'язи є частиною скелетних м'язів, у той час як серце, язик та м'язи голови (крім жувальних м'язів), м'язи зап'ястка, передплесна та хвоста виключені.

⁽³⁾ У разі маркування англійською мовою, це зазначення може бути замінене зальною назвою інгредієнта для відповідних видів тварин.

ЧАСТИНА С — ЗАЗНАЧЕННЯ ПЕВНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ НАЗВОЮ КАТЕГОРІЇ, ДО ЯКОЇ ВОНИ НАЛЕЖАТЬ, ОДРАЗУ ПІСЛЯ ЯКОЇ ВКАЗУЄТЬСЯ ЇХ НАЗВА АБО НОМЕР Е

Без обмеження положень статті 21, харчові добавки і харчові ензими, які не вказані в пункті (b) статті 20 і які належать до однієї з категорій, перелічених у цій частині, мають зазначатися назвою такої категорії, одразу після якої зазначається назва харчової добавки/ензиму і, за необхідності, номер Е. Якщо інгредієнт належить до більш як однієї категорії, зазначають категорію, що пов'язана з основним інгредієнтом у відповідному харчовому продукті.

Кислота

Регулятор кислотності

Антиспікаючий агент

Піногасник
Антиоксидант
Наповнювач
Барвник
Емульгатор
Емульгуючі солі (18)
Загущувач
Підсилювач смаку і аромату
Поліпшувач борошна
Піноутворювач
Желюючий агент
Глазуруючий агент
Вологоутримуючий агент
Модифікований крохмаль (19)
Консервант
Пропелент
Розпушувач
Секвестрант
Стабілізатор
Підсолоджувач
Ущільнювач

ЧАСТИНА D — ЗАЗНАЧЕННЯ СМАКО-АРОМАТИЧНИХ ДОБАВОК У ПЕРЕЛІКУ ІНГРЕДІЄНТІВ

1. Смако-ароматичні добавки зазначаються за допомогою одного з таких термінів:
 - «смако-ароматична добавка/смако-ароматичні добавки» або більш конкретною назвою чи описом смако-ароматичної добавки, якщо смако-ароматичний компонент містить смако-ароматичні добавки, визначені в пунктах (b), (c), (d), (e), (f), (g) та (h) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1334/2008,
 - «копильна смако-ароматична добавка/копильні смако-ароматичні добавки» або «копильна смако-ароматична добавка/копильні смако-ароматичні добавки, вироблені з харчового продукту/харчових продуктів або категорії чи джерела/джерел» (наприклад, «копильна смако-ароматична добавка, вироблена з берези»), якщо смако-ароматичний компонент містить смако-ароматичні добавки, визначені у пункті (f) статті 3(2) Регламенту (ЄС) № 1334/2008 та надає копильний смак і аромат харчовому продукту.
2. Термін «натуральний» для опису смако-ароматичних добавок використовують відповідно до статті 16 Регламенту (ЄС) № 1334/2008.
3. Хінін та/або кофеїн, що їх використовують як смако-ароматичні добавки у виробництві чи приготуванні харчових продуктів, вказують у переліку інгредієнтів одразу після терміну «смако-ароматична добавка/смако-ароматичні добавки».

ЧАСТИНА E — ЗАЗНАЧЕННЯ СКЛАДНИХ ІНГРЕДІЄНТІВ

1. Складний інгредієнт може бути включений до переліку інгредієнтів під своєю назвою, якщо така назва визначена нормативно-правовим актом або якщо вона є загальновизнаною, відповідно до його загальної маси в харчовому продукті, за якою одразу наводиться перелік його інгредієнтів.
2. Без обмеження статті 21, допускається ненадання переліку інгредієнтів складного інгредієнта у таких випадках:
 - (a) якщо склад складного інгредієнта визначений у чинних положеннях Союзу та якщо він становить менше 2% обсягу готового продукту; однак, це положення не застосовують до харчових добавок, які є предметом пунктів (a)–(d) статті 20;
 - (b) для складних інгредієнтів, що складаються із суміші спецій та/або трав, що становлять менше 2% обсягу готового продукту, крім харчових добавок, які є предметом пунктів (a)–(d) статті 20; або
 - (c) якщо складний інгредієнт є харчовим продуктом, щодо якого положеннями Союзу не передбачено надання переліку інгредієнтів.

ДОДАТОК VIII

Зазначення даних про кількість інгредієнтів

1. Кількісне зазначення не вимагається:
 - (a) для інгредієнта або категорії інгредієнтів:
 - (i) чиста маса без урахування маси рідини яких зазначена відповідно до пункту 5 додатка IX;
 - (ii) кількість яких уже повинна зазначатися на маркуванні згідно з положеннями Союзу;
 - (iii) які використовуються в малих кількостях із метою надання смаку та аромату; або
 - (iv) які, якщо їх зазначено в назві харчового продукту, не впливають на вибір споживача у країні реалізації, оскільки коливання кількості не є істотним для того, щоб охарактеризувати харчовий продукт чи вирізнити його серед інших аналогічних харчових продуктів;
 - (b) якщо спеціальними положеннями Союзу встановлена точна кількість інгредієнта або категорії інгредієнтів без вимоги їх зазначення на маркуванні; або

- (с) у випадках, зазначених у пунктах 4 та 5 частини А додатка VII.
2. Вимоги пунктів (а) та (б) статті 22(1) не застосовуються до:
- (а) будь-якого інгредієнта або категорії інгредієнтів, що підпадають під зазначення «з підсолоджувачем(ами)» або «з цукром(ами) та підсолоджувачем(ами)», якщо таке зазначення супроводжує назву харчового продукту згідно з додатком III; або
- (б) будь-яких добавок вітамінів та мінералів, якщо надання у маркуванні інформації про їхню поживну цінність є обов'язковим.
3. Зазначення кількості інгредієнта або категорії інгредієнта:
- (а) виражається у відсотках, що відповідає кількості інгредієнта або інгредієнтів на момент його/їх використання; та
- (б) зазначається в назві або відразу після назви харчового продукту або в переліку інгредієнтів поряд із відповідним інгредієнтом або категорією інгредієнтів.
4. Як відступ від пункту 3:
- (а) якщо харчовий продукт втратив вологу внаслідок теплового або інших видів оброблення, кількість виражається як відсоткова частка, що відповідає кількості інгредієнтів у готовому продукті, якщо тільки така кількість або сукупна кількість усіх інгредієнтів, зазначених на маркуванні, не перевищує 100%; у такому разі кількість зазначається на основі маси інгредієнтів, використаних для приготування 100 грамів готового продукту;
- (б) кількість летких інгредієнтів зазначається як їх масова частка у готовому продукті;
- (с) кількість інгредієнтів, що використовуються в концентрованій або дегідратованій формі та відновлюються у процесі виробництва, може зазначатися як їх масові частки до концентрування або зневоднення;
- (д) якщо концентровані чи зневоднені харчові продукти відновлюються перед споживанням шляхом додавання води, кількість інгредієнтів може зазначатися як їх масові частки у відновленому продукті.

ДОДАТОК IX

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ЧИСТУ КІЛЬКІСТЬ

1. Інформація про чисту кількість не є обов'язковою у разі харчових продуктів:
- (а) які можуть значно втрачати об'єм або масу та які продаються поштучно, маса чи об'єм яких визначається у присутності покупця;
- (б) чиста кількість яких є меншою за 5 г або 5 мл; це положення не застосовується до спецій і трав; або
- (с) які зазвичай продаються поштучно, за умови що кількість одиниць товару є добре видимою і легко піддається підрахунку, або якщо такий підрахунок є неможливим — кількість одиниць/штук зазначається на маркуванні.
2. Якщо зазначення певного типу кількості (як-от номінальної кількості, мінімальної кількості або середньої кількості) вимагається положеннями ЄС або, за відсутності таких вимог, якщо це вимагається національними положеннями, така кількість повинна вважатися чистою кількістю для цілей цього Регламенту.
3. Якщо фасована одиниця складається з двох або більше окремих фасованих одиниць, що містять однакову кількість одного й того самого продукту, чиста кількість зазначається як чиста кількість, що міститься в кожному окремому пакуванні, та як загальна кількість таких пакувань. Однак, зазначення таких даних не є обов'язковим, якщо загальна кількість окремих пакувань є добре видимою і вона легко піддається підрахунку ззовні, та якщо ззовні добре видно щонайменше одне зазначення чистої кількості, що міститься в кожному окремому пакуванні.
4. Якщо фасована одиниця складається з двох або більше окремих пакувань, кожна з яких не вважається як окрема одиниця для продажу, чиста кількість зазначається як загальна чиста кількість та загальна кількість окремих пакувань.
5. Якщо твердий харчовий продукт перебуває в рідкому середовищі, зазначається також маса харчового продукту без урахування маси рідини. Якщо харчовий продукт вкритий крижаною глазур'ю, заявлена чиста маса харчового продукту не повинна включати масу крижаної глазури.

Для цілей цієї статті «рідке середовище» означає такі продукти, що можуть бути, зокрема, сумішами, а також можуть перебувати в замороженому або швидкозамороженому стані, за умови що вони є лише доповненням до істотних елементів напівфабрикату, а відтак вони не є вирішальним фактором для ухвалення рішення споживачем про придбання: вода, водні сольові розчини, розсід, водні розчини харчових кислот, оцет, водні розчини цукру, водні розчини інших підсолоджуючих речовин, фруктові або овочеві соки у разі фруктів або овочів.

ДОДАТОК X

ДАТА МІНІМАЛЬНОГО ТЕРМІНУ ПРИДАТНОСТІ, ДАТА «ВЖИТИ ДО» ТА ДАТА ЗАМОРОЖУВАННЯ

1. Дату завершення мінімального терміну придатності зазначають так:

- (а) перед датою зазначають слова:
- «Краще спожити до...», якщо дата вклучає зазначення дня,
- «Краще спожити до кінця...» в інших випадках,
- (б) слова, зазначені у пункті (а), подають у супроводі:
- або власне дати, або
- посилання на місце, де дата вказана на маркуванні,

За потреби, після цих даних вказують опис умов зберігання, яких необхідно дотримуватися, щоб харчовий продукт не втратив своїх властивостей протягом вказаного періоду;

(с) дата складається з дня, місяця та, можливо, року в зазначеному порядку і в незакодованій формі.

При цьому, якщо йдеться про харчові продукти, які:

— зберігаються не більше 3 місяців, — у даті достатньо вказати день і місяць;

— зберігаються більше 3 місяців, але менше 18 місяців, — у даті достатньо вказати місяць і рік,

— зберігаються понад 18 місяців, — у даті достатньо вказати рік,

(d) з дотриманням положень Союзу, що встановлюють обов'язок зазначення інших типів дати, зазначення дати мінімального терміну придатності не є обов'язковим для:

— свіжих фруктів та овочів, включно з картоплею, з яких не знято шкірку та які не порізано або іншим чином оброблено; цей відступ не застосовують до пророщеного насіння та інших аналогічних продуктів, зокрема пророщених бобових культур,

— вин, лікерних вин, ігристих вин, ароматизованих вин та інших аналогічних продуктів, вироблених із фруктів, інших ніж виноград, а також напоїв, вироблених із винограду та виноградного суслу, що класифікуються за кодом КН 2206 00,

— напоїв, що містять 10% або більше за об'ємною часткою спирту,

— хлібобулочних або кондитерських виробів, які з огляду на природу їхнього вмісту зазвичай споживають протягом 24 годин з моменту їх виготовлення,

— оцту,

— харчової солі,

— цукру у твердому стані,

— кондитерських виробів, що складаються майже виключно з ароматизованих та/або підфарбованих цукрів,

▼СІ

— гумок жувальних та інших подібних жувальних продуктів.

▼В

2. Дату «вжити до...» зазначають у такий спосіб:

(a) перед датою зазначають слова «вжити до...»;

(b) слова, зазначені у пункті (a), подають у супроводі:

— або власне дати, або

— посилання на місце, де дата вказана на маркованні,

Після цих даних вказують опис умов зберігання, яких необхідно дотримуватися;

(с) дата складається з дня, місяця та, можливо, року в зазначеному порядку і в незакодованій формі;

(d) дату «вжити до...» зазначають окремо на кожній фасованій порції.

3. Дату заморожування зазначають для харчових продуктів, наведених у пункті б додатка III, таким чином:

(a) перед датою зазначають слова «заморожений...»;

(b) слова, зазначені у пункті (a), подають у супроводі:

— власне дати, або

— посилання на місце, де дата вказана на маркованні,

(с) дата складається з дня, місяця та року в зазначеному порядку і в незакодованій формі.

ДОДАТОК XI

ВИДИ М'ЯСА, ДЛЯ ЯКИХ ЗАЗНАЧЕННЯ КРАЇНИ ПОХОДЖЕННЯ ТА МІСЦЯ ПОХОДЖЕННЯ Є ОБОВ'ЯЗКОВИМ

Коди КН (Комбінована номенклатура 2010)	Опис
0203	Свинина свіжа, охолоджена або заморожена
0204	Баранина або козлятина свіжа, охолоджена або заморожена
Ex 02 07	М'ясо свійської птиці, зазначене в товарній позиції

	за кодом 0105, свіже, охолоджене або заморожене
--	--

ДОДАТОК XII

АЛКОГОЛЬНА МІЦНІСТЬ

Фактичну міцність за об'ємною часткою спирту в напоях, що містять понад 1,2% за об'ємною часткою спирту, позначають цифрами із не більш як однією цифрою після десяткової коми, після яких розміщується символ «% об.», якому можуть передувати слова «вміст спирту», «алкоголь» або аббревіатура «алк.».

Вміст спирту визначається при температурі 20 °С.

Допустимі позитивні та негативні відхилення у зазначенні міцності за об'ємною часткою спирту, виражені в абсолютному значенні, перелічено в таблиці, наведеній нижче. Їх застосовують без обмеження допустимих відхилень, що впливають з методу аналізу, який використовують для визначення алкогольної міцності.

Опис напою	Допустимі відхилення
1. Пиво, що відповідає коду КН 2203 00, вміст спирту в якому не перевищує 5,5% об.; неігристі напої, що відповідають коду КН 2206 00, вироблені з винограду	0,5% об.
2. Пиво, вміст спирту в якому перевищує 5,5% об.; ігристі напої, що відповідають коду КН 2206 00, вироблені з винограду, сидри, перрі (грушеві напої), фруктові вина та інші аналогічні напої, вироблені з фруктів, інших ніж виноград, як ігристі, так і напівігристі; напій медовий	1% об.
3. Напої, що містять мочені фрукти або частини рослин	1,5% об.
4. Будь-які інші напої, які містять понад 1,2% за об'ємною часткою спирту	0,3% об.

ДОДАТОК XIII

РЕФЕРЕНСНІ ВЕЛИЧИНИ СПОЖИВАННЯ

ЧАСТИНА А — ДОБОВІ РЕФЕРЕНСНІ ВЕЛИЧИНИ СПОЖИВАННЯ ВІТАМІНІВ ТА МІНЕРАЛІВ (ДОРΟΣЛІ)

1. Вітаміни та мінерали, інформація про які може зазначатися в інформації про харчові продукти, та їх референсні величини споживання

Вітамін А (мкг)	800
Вітамін D (мкг)	5
Вітамін Е (мг)	12
Вітамін К (мкг)	75
Вітамін С (мг)	80
Тіамін (мг)	1,1
Рибофлавін (мг)	1,4
Ніацин (мг)	16
Вітамін В6 (мг)	1,4
Фолієва кислота (мкг)	200
Вітамін В12 (мкг)	2,5
Біотин (мкг)	50

Пантотенова кислота (мг)	6
Калій (мг)	2 000
Хлорид (мг)	800
Кальцій (мг)	800
Фосфор (мг)	700
Магній (мг)	375
Залізо (мг)	14
Цинк (мг)	10
Мідь (мг)	1
Марганець (мг)	2
Флюорид (мг)	3,5
Селен (мкг)	55
Хром (мкг)	40
Молібден (мкг)	50
Йод (мкг)	150

2. Значна кількість вітамінів та мінералів

При визначенні того, чи є значною кількістю вітамінів та мінералів у харчовому продукті, слід керуватися такими величинами:

- 15% і більше референсної величини споживання, зазначеної у пункті 1, що міститься у 100 г або 100 мл, для харчових продуктів, крім напоїв,
- 7,5% і більше референсної величини споживання, зазначеної у пункті 1, що міститься у 100 мл, — для напоїв, або,
- 15% і більше референсної величини споживання, зазначеної у пункті 1, що міститься в одній порції, якщо пакування містить лише одну порцію,

ЧАСТИНА В — РЕФЕРЕНСНІ ВЕЛИЧИНИ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЦІННОСТІ ТА ОКРЕМИХ ПОЖИВНИХ РЕЧОВИН, КРІМ ВІТАМІНІВ ТА МІНЕРАЛІВ (ДОРΟΣЛІ)

Енергетична цінність або поживна речовина	Референсні величини споживання
Енергетична цінність	8 400 кДж/2 000 ккал
Жири загалом	70 г
Насичені жири	20 г
Вуглеводи	260 г
Цукри	90 г
Білки	50 г
Сіль	6 г

ДОДАТОК XIV

ПЕРЕВІДНІ КОЕФІЦІЄНТИ

ПЕРЕВІДНІ КОЕФІЦІЄНТИ ДЛЯ ОБЧИСЛЕННЯ ЕНЕРГЕТИЧНОЇ ЦІННОСТІ

Енергетична цінність, що її зазначають в інформації про харчовий продукт, обчислюють із використанням таких перевідних коефіцієнтів:

--	--

— вуглеводи (крім поліолів),	17 кДж/г — 4 ккал/г
— поліоли,	10 кДж/г — 2,4 ккал/г
— білки,	17 кДж/г — 4 ккал/г
— жири,	37 кДж/г — 9 ккал/г
— тригліцериди (тріацилгліцерини),	25 кДж/г — 6 ккал/г
— спирт (етиловий спирт),	29 кДж/г — 7 ккал/г
— органічні кислоти,	13 кДж/г — 3 ккал/г
— харчові волокна,	8 кДж/г — 2 ккал/г
— еритритол,	0 кДж/г — 0 ккал/г

ДОДАТОК XV

ВИРАЖЕННЯ ТА ПРЕДСТАВЛЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ ПРО ПОЖИВНУ ЦІННІСТЬ ХАРЧОВИХ ПРОДУКТІВ

Для надання інформації про поживну цінність харчових продуктів використовують такі одиниці вимірювання, як кілоджоулі (кДж) та кілокалорії (ккал) — для енергетичної цінності, грами (г), міліграми (мг), мікрограми (мкг) — для маси, при цьому порядок представлення інформації, у відповідних випадках, повинен бути таким:

Енергетична цінність	кДж/ккал
жири	г
з них	
— насичені,	г
— мононенасичені,	г
— поліненасичені,	г
вуглеводи	г
з них	
— цукри,	г
— поліоли,	г
— крохмаль,	г
харчові волокна	г
білки	г
сіль	г
вітаміни та мінерали	одиниці вимірювання, встановлені пунктом 1 частини А додатка XIII

(1) ОВ L 139, 30.04.2004, с. 1.

(2) ОВ L 354, 31.12.2008, с. 7.

([3](#)) OB L 354, 31.12.2008, с. 16.

([4](#)) OB L 354, 31.12.2008, с. 34.

([5](#)) OB L 139, 30.04.2004, с. 55.

([6](#)) OB L 376, 27.12.2006, с. 21.

([7](#)) Регламент Європейського Парламенту і Ради (ЄС) 2015/2283 від 25 листопада 2015 року про новітні харчові продукти, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 1169/2011 та про скасування Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 258/97 та Регламенту Комісії (ЄС) № 1852/2001 (OB L 327, 11.12.2015, с. 1).

([8](#)) OB L 93, 31.03.2006, с. 1.

([9](#)) OB L 93, 31.03.2006, с. 12.

([10](#)) OB L 183, 12.07.2002, с. 51.

([11](#)) OB L 164, 26.06.2009, с. 45.

([12](#)) OB L 124, 20.05.2009, с. 21.

([13](#)) OB L 204, 21.07.1998, с. 37.

([14](#)) OB L 304, 22.11.2011, с. 18».

([15](#)) OB L 304, 22.11.2011, с. 18».

([16](#)) OB L 314, 01.12.2009, с. 10.

([17](#)) Та їх продукти, якщо внаслідок процесу, якому їх піддавали, навряд чи підвищать рівень алергенності згідно з оцінюванням Органу для відповідного продукту, з якого вони походять.

([18](#)) OB L 66, 13.03.1999, с. 26.

([19](#)) OB L 66, 13.03.1999, с. 16.

([20](#)) Лише для перероблених сирів та продуктів на основі перероблених сирів.

([21](#)) Конкретну назву або номер E зазначати не обов'язково.